

Мешканець Нововолинська після своєї смерті врятував ЧОТИРИ життя

с. 2

Найстрашніший маніяк із Волині убивав заради... «живого Бога»?

с. 10

№ 7 (16 956)

ВОЛИНЬ

Середа, 18 лютого 2026 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi Нас читають із 1939 року!

Незагойна рана

Командир Олександр Бірук віддав свою відпустку побратимові і... загинув

У той останній день свого життя він мав бути вдома

Катерина ЗУБЧУК

— Саша знав, чим може закінчитися для нього війна, бо бачив, скільки життів вона забрала, — каже дружина захисника-Героя Людмила. — Але кожного разу, навіть тоді, коли після поранення мав статус «обмежено придат-

Навіть після поранення зі статусом "обмежено придатний" повернувся на передову.

Людмила Бірук: «Я фотографувала кожну мить, коли ми були разом».

Фото Катерини ЗУБЧУК.

посміхався, жартував. А на моє прохання дати, на всякий випадок, координати командира підрозділу, в якому служив, когось із товаришів, відповідав: «Для чого? Як уб'ють, то привезуть, а як поранять, то тобі подзвонять».

Історія невимовного болю – на с. 8

Резонанс

Герман Галущенко назвав своє затримання елементом політичного тиску.

Ексміністр енергетики хотів утекти на Захід через Волинь

Колишнього міністра енергетики Германа Галущенко затримали в ніч на 15 лютого під час спроби перетину кордону через пункт пропуску «Ягодин», він їхав нічним поїздом «Київ – Варшава»

Подробиці – на с. 3

На лінії вогню

«Не всі мусять бути героями. Але не всі й мають тікати від совісті...»

Нововолинець Олександр Зіняк («Лис») – один із тих, хто воює не лише зі зброєю. Його фронт – і на сході країни, і на папері. І, можливо, саме його тексти згодом допоможуть нам краще зрозуміти, якою ціною дається свобода і що відбувається з людиною, яка повертається з війни, але війна не завжди повертається з неї

Тексти Олександра Зіняка («Лиса») – без прикрас. Вони прості за формою і важкі за змістом.

Фото: Ігоря Лисового.

Розповідь про війна з душею лірика – на с. 7

Увага!

З легкої руки небайдужого пенсіонера з Луцька Віктора Ярощука (його актуальний лист читайте на с. 6), черговим переможцем акції серед передплатників газети «Волинь» і володарем купюри з портретом академіка Володимира Вернадського (особливий респект і шоколадка за уточнення Георгію Анатолійовичу Коцегрину із села Мокрець Ковельського району) – 1000 гривень – став житель села Самари на Ратнівщині Іван Михайлович Скибук. Вітаємо!

Друзі! Радимо вам звернути увагу і на інше наше видання – «Цікава читанку», другий номер якої (на фото) побачив світ 11 лютого. Запитуйте цю газету в листоноші або точках продажу преси.

А ще краще – передплатіть це видання. «Цікава читанку» коштує всього – 18 гривень на місяць. Передплатний індекс: 38036. Повірте, з «Цікавою читанкою» – зачитатесься! **■**

«Катували 5 годин і приставили пістолет до голови»
Вікторія Миколенко / Інформаційний центр «Меха»

Зі штучним серцем народила дитину!
Вікторія Миколенко / Інформаційний центр «Меха»

3 мільйон рай – і в африканському шалаші!
Вікторія Миколенко / Інформаційний центр «Меха»

«Я не можу зараз померти, тому що хто його буде вигукувати з полю?»
Вікторія Миколенко / Інформаційний центр «Меха»

Пульс тижня

На Волині за рік виростили понад 220 тонн форелі

Загалом у 2025-му виловлено майже 427 тонн водних біоресурсів

Наталка НЕКОЗ

У 2025 році аквакультура залишалася важливою складовою агропромислового комплексу області, адже наш регіон багатий на природні водойми, ставки та сприятливі кліматичні умови.

Як зазначає Волинський рибоохоронний патруль, торік у нашій області діяльність в умовах аквакультури здійснювали 81 суб'єкт господарювання. Загалом вони виростили та виловили 426,955 тонн товарної риби та інших гідробіонтів, що на 7,5 % більше, ніж в 2024-му (397,335 тонн).

Риба, яку в 2025-му році виростили волинські аквафермери:

- ▶ **лососеві** (форель райдужна, голец американський) – **226,889 тонн** (53,1 % від загального обсягу);
- ▶ **коропові** – **113,179 тонн** (26,5 %);
- ▶ **рослиноідні види риб** (товстолоб, білий амур) – **31,392 тонн** (7,4 %);
- ▶ **осетрові** – **1,258 тонн** (0,3%);
- ▶ **карась сріблястий** – **41,481 тонна** (9,7 %);
- ▶ **щука** – **11,326 тонн** (2,7 %);
- ▶ **інші види риб** (окунь, плітка, краснопірка, судак, лин, сом європейський) – **1,43 тонни** (0,3 %).

Гвалтівника 13-річної школярки відправили за ґрати без застави

Чоловік у Луцькому районі двічі напав на дитину

Наталка МУРАХЕВИЧ, речниця Прокуратури Волині

Прокурори Луцької окружної прокуратури направили до суду обвинувальний акт щодо 24-річного жителя одного з сіл Луцького району за фактами неодноразового зґвалтування 13-річної дівчинки (ч. ч. 4,6 ст. 152 КК України).

За даними слідства, упродовж жовтня – листопада 2025 року раніше судимий чоловік двічі гвалтував дитину.

За клопотанням прокурорів суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою без визначення розміру застави.

Слідчі дії за участі неповнолітньої відбувалися із дотриманням усіх вимог законодавства про правосуддя, дружнє до дитини, аби не викликали повторного травмування потерпілої.

Середня зарплата в Камінь-Каширському районі у 2025 році була на 37% меншою, ніж в Луцькому. Заробітки у розрізі районів такі: Володимирський район – 19 701 грн., Ковельський район – 18 118 грн., Камінь-Каширський район – 15 078 грн., Луцький район – 23 840 грн.

Середній рівень працевлаштування українських біженців віком 20–64 роки у країнах Європи на середину минулого року склав 57%.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНОК)
 - ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
 - ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
 - ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
 - ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
 - ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
 - ✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
 - ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)
- Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.**

Вражаюча історія

15-річна дитина отримала нирку, а 66-літній чоловік – серце...

Мешканець Нововолинська помертньо врятував чотири життя

Ігор БУГ

«СМЕРТЮ СМЕРТЬ ПОБОРОВ»

Тепер серце, печінка та нирки волинянина, рідні якого прийняли мужнє і надзвичайно благородне рішення дати згоду на донорство, запрацювали в чотирьох інших тілах. Щоб врятувати цих людей, об'єдналися медики трьох українських міст.

У Нововолинську команда фахівців центральної міської лікарні провела забір життєво важливих органів померлого пацієнта: серця, печінки та двох нирок. Завдяки злагодженій роботі та чіткій координації, органи оперативно доставили до Києва та Львова, де їх одразу трансплантували пацієнтам, які потребували невідкладної допомоги.

Серце отримав 66-річний Михайло з аритмогенною кардіоміопатією. Трансплантація стала його єдиним шансом на життя.

Нирку пересадили 15-літній дитині з термінальною нирковою недостатністю, яка два роки жила на діалізі.

Поза законом

Волинські «кондитери» винікали смаколики з «кайфом»

І відправляли їх посылками по всій Україні

Любомира НАТИНКА

Як повідомляє Відділ комунікації поліції Волинської області, у вересні 2025 року правоохоронці разом із СБУ викрили злочинне угруповання, яке реалізовувало наркотичні засоби, замасковані в продукти і кондитерські вироби.

Тоді, у результаті тривалих оперативних розробок та проведення комплексу не-

Фото: Нововолинська центральна міська лікарня.

Коридор шани помертньому донору у Нововолинській центральній міській лікарні.

«Для кожного з них – це не просто операція, а шанс на нове майбутнє, можливість жити без постійної боротьби та знову будувати плани.»

Другу нирку отримала 46-річна львів'янка Галина. Тривала артеріальна гіпертензія призвела до тяжкого ураження нирок, і протягом року вона також залежала від діалізу.

Печінку трансплантували 50-річному пацієнтові з Володимира, який боровся з цирозом.

Для кожного з них – це не просто операція, а шанс на нове майбутнє, можливість жити без постійної боротьби та знову будувати плани.

«Донорство – найвищий прояв людяності, коли навіть після втрати життя продовжують рятувати інших. Тож щира дяка і пошана рідним нововолинця, які погодилися

на такий благородний крок! Царство йому Небесне!» – наголошують у Нововолинській міській лікарні.

«ЧАСТИНА МОГО БАТЬКА ПРОДОВЖУЄ ЖИТИ»

Цими днями у Центрі трансплантології «Першого медичного об'єднання Львова» син донора зустрівся з трьома чоловіками, яким пересадили органи його батька. 4 квітня минулого року через несумісність з життям травми у Житомирській обласній клінічній лікарні помер чоловік. Лікарі констатували смерть мозку. Тієї ночі його син Микола Недашківський, попри невимовний біль втрати, ухвалив одне із найважчих рішень у своєму житті – дав згоду на посмертне донорство органів батька.

Завдяки цьому рішенням троє важкохворих чоловіків отримали другий шанс на життя. Тієї ж ночі команда львівських лікарів-трансплантологів виконала 3 рятівні операції: двом чоловікам пересадили по нирці, ще одному – печінку.

«Ми розуміли, що батька вже не врятувати. І було б неправильно не погодитися на донорство, якщо це могло врятувати чиясь життя, – сказав на зустрічі з реципієнтами Микола Недашківський. – Мені хотілося знати, що це рішення було прийнято не даремно, що воно справді допомогло комусь жити далі. І зараз я в цьому переконався: частина мого батька продовжує жити.»

який розповсюджував наркотичні «смаколики».

Тоді, за процесуального керівництва прокуратури, слідчі оголосили їм ряд підозр щодо незаконних дій із наркотичними засобами та психотропними речовинами. Наразі слідчі додат-

«Свій «бізнес» вони замаскували: небезпечну психотропну речовину – тетрагідроканабінол – додавали у вершкове масло, з якого виготовляли продукти харчування та кондитерські вироби.»

До незаконної діяльності залучили ще одну лучанку, яка теж займалась «наркотичним кондитерством», та жителя Київської області,

ково оголосили усім трьом фігурантам підозру про вчинення наркозлочинів у складі організованої злочинної групи. Слідство триває.

Оце так-так!

Засудили жінку, яка побила чоловіка... вінником

12 лютого Маневицький районний суд Волинської області ухвалив вирок у кримінальному провадженні щодо жителя одного із сіл Довжицького старостинського округу Камінь-Каширського району

Ліна ВОГОНЬ

Суд встановив, що 17 листопада 2025 року близько 18:30 за місцем проживання між подружжям виник конфлікт.

Під час сварки жінка вдарила чоловіка руків'ям вінника в ділянку ока. Внаслідок

цього потерпілий отримав тілесні ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинили тривалий розлад здоров'я.

Дії обвинуваченої кваліфіковано за ч. 1 ст. 122 КК України – умисне тілесне ушкодження середньої тяжкості.

У судовому засі-

данні жінка визнала вину, розкалася та повідомила, що з чоловіком примирилася. Потерпілий також просив не призначати суворого покарання.

«У судовому засіданні жінка визнала вину, розкалася та повідомила, що з чоловіком примирилася.»

Суд призначив покарання – 1 рік позбавлення волі. Водночас на підставі ст. 75 КК України

Біда сталася на рівному місці. Хоча, очевидно, був же якийсь привід ударити вінником «судженого».

Фото: ukr.net.

засуджену звільнено від відбування покарання з випробувальним строком на 1 рік. Протягом іспитового

терміну вона зобов'язана повідомляти орган пробації про зміну місця проживання чи роботи, з'являтися для реєстрації та не виїжджати за межі України без погодження. Вирок ще може бути оскаржений в апеляційному порядку.

■ СОВІСТЬ НАЦІЇ

«Мені було дуже страшно. Але я не міг не сказати цього...»

16 лютого у віці 79 років помер український лікар-психіатр, дисидент і правозахисник Семен Глузман, який першим за радянської влади публічно виступив проти репресивної психіатрії, яку застосовували у Радянському Союзі

Василь РОГУЦЬКИЙ

Після закінчення Київського медичного інституту у 1971 році він провів незалежну заочну судово-психіатричну експертизу у справі генерала Петра Григоренка, який виступав на захист кримських татар та інших депортованих народів. У 1964 році за його діяльність радянська судово-медична експертиза призначила йому діагноз «параноїдальний розвиток особистості», із яким доправила на примусове лікування до спеціалізованої психіатричної лікарні.

Незалежна заочна експертиза Семена Глузмана довела, що генерал був здоровий. За цю правдиву роботу Глузману було засуджено до десяти років концтаборів та заслання. Покарання він відбував разом з іншими українськими дисидентами та правозахисниками Іваном Світличним, Євгеном Сверстюком та Левком Лук'яненком.

«Його експертиза у справі Петра Григоренка стала актом громадянської мужності. Це був виклик системі», – казав про вчинок Семена Глузмана відомий дисидент Мирослав Маринович.

«Я хотів правди. Щирості. Мені важко було жити серед нормальних радянських людей, що бачили нове плаття на абсолютно голому королі. Я казав: «Король голий». Мені було дуже страшно. Але я не міг не сказати цього», – згадував Семен Глузман.

Фото: Ельдара САРАХМАНА, pravda.com.ua.

«Путін розуміє, що українська державність його переживе», – постійно наголошував протягом останнього часу Семен Глузман (1946 – 2016).

Таким пристрасно-щирим у відстоюванні правди він залишався до самої смерті.

«У нього був важкий і категоричний характер та легка і чиста совість», – написав після звістки про смерть дисидента народний депутат Микола Княжицький.

Семен Глузман бував і в редакції «Волині», навідувався до нас, коли приїздив до Луцька і завжди ці зустрічі були наповнені відвертими дискусіями та навіть суперечками про наше буття. З ним можна було не погоджуватись, але завжди хотілось слухати. І йому дуже боліло, що далі буде з Україною...

У 2023 році Семен Глузман написав відвертий текст про володимирів путіна. Там є такі рядки: «Гітлер ненавидів єв-

«Його експертиза у справі Петра Григоренка стала актом громадянської мужності. Це був виклик системі.»

реїв. Таке ж почуття путін відчуває щодо українців. Гітлер зруйнував Німеччину. Не вийшов у нього третій Рейх. Путін руйнує російську імперію. Усі диктатори – смертні. Хоча й мріють про безсмертя. Путін розуміє, що українська державність його переживе. А де і як йому померати – це розповідь історія».

...Спочивайте з Богом, Семене Фільшельовичу, мужня та світла Людино! ■

■ РЕЗОНАНС

Експертиза енергетики хотів утекти на Захід через Волинь

Германа Галуценка звинувачують у відмиванні коштів у великому розмірі

Василь КІТ

Колишнього міністра енергетики Германа Галуценка затримали в ніч на 15 лютого під час спроби перетину кордону через пункт пропуску «Ягодин», він їхав нічним поїздом «Київ – Варшава».

Галуценка є фігурантом тої самої справи, що і колишній співвласник студії «Квартал 95», друг Володимира Зеленського Тімур Міндіч, якому вдалось таки втекти за кордон.

За даними НАБУ, у лютому 2021 року на острові Ангілья (самоврядна заморська територія Великої Британії) за ініціативи учасників злочинної організації у справі «Мідас», було зареєстровано фонд, через який відми-

вались брудні гроші. До об'єктів була залучена також колишня дружина Германа Галуценка та четверо його дітей.

За даними розслідування, за період перебування Галуценка на посаді через його довірену особу, відому як «Рокет» (експерт міністра енергетики Ігор Миро-

До речі, станом на грудень 2025 року син Галуценка – Максим – понад три роки навчався в одному з найдорожчих приватних коледжів Швейцарії, – College Alpin International Beau Solei, де вартість навчання із проживанням становить до 200 тисяч доларів на рік. За даними журналістів «Радіо

«Герман Геращенко є фігурантом тої самої справи, що і колишній співвласник студії «Квартал 95», друг Володимира Зеленського Тімур Міндіч, якому вдалось таки втекти за кордон.»

нюк. – Ред.), злочинна організація отримала понад 112 мільйонів доларів готівкою від протиправної діяльності в енергетичному секторі. Ці кошти легалізували через різні фінансові інструменти, зокрема криптовалюту та «інвестування» у згаданий фонд.

Свобода», загальна вартість навчання за 4 роки мала скласти 700 тисяч «зелених», що в кілька разів перевищувало офіційні доходи та заощадження родини Галуценка.

Тим часом експертиза енергетики Герман Галуценка, коментуючи затримання

на кордоні, заявив, що не мав намір втекти і метою поїздки була зустріч з його дітьми.

«Послухайте, ми усі бачимо новини, що хтось виїхав нелегально за кордон чи когось спіймали при спробах. Ви правда думаєте, що якби я хотів тікати, то сів би в потяг зі своїм паспортом? Якби я хотів втекти, я б втік. Але точно не в такий спосіб», – сказав він.

Також Галуценка назвав своє затримання елементом політичного тиску, однак не став говорити, хто може бути замовником.

Експерт додав, що не переходив від слів до вчинку, відкидає звинувачення з боку НАБУ і САП та не мав ніяких підозр у момент, коли планував поїздки за кордон.

Натомість прокурори Спеціалізованої антикорупційної прокуратури заявили, що проситимуть суд обрати для експертизи енергетики Германа Галуценка запобіжний захід у вигляді тримання під вартою з альтернативою внесення 425 мільйонів гривень застави. ■

Погляд

Карл ВОЛОХ, бізнесмен, громадський діяч

Щира помилка чи відверта зрада? Крапку має поставити суд

Чим більше часу минає від початку повномасштабного вторгнення, тим більше прихованих фактів спливає на поверхню. І тим більше запитань з'являється до чинної влади. І одне з головних – чи наважився б путін на агресію проти України, якби влада президента Зеленського демонструвала підготовку до війни, оголосила мобілізацію, будувала укріплення і залучала міжнародних партнерів? І хто відповідь за цю злочинну недбалість?

Останні інтерв'ю звільненого з ув'язнення контррозвідника, полковника СБУ Романа Червінського про «кrotів» (ймовірних) в українській владі знову актуалізували питання про те, чи неминучим було повномасштабне вторгнення 2022?

Ну, найкоротшу й найпереконливішу відповідь на нього вже дав свого часу генерал Сергій Наєв: «Якщо противник ставить по лінії наступу батальйон – ми маємо зі свого боку розмістити батальйон. Якщо бригаду – ми також ставимо бригаду. І тоді наказ на ворожий наступ, найімовірніше, не буде відданий».

Дозволю собі трошки розширити коментар генерала. Якби українська влада не ігнорувала інформацію найвпливовіших розвідок світу й готувалася до ворожої інвазії – рила окопи (так, уявіть собі. – К.В.), будувала укріплення, мінувала, оголосила воєнний стан і провела бодай часткову мобілізацію (хоча б тих сотень тисяч досвідчених воїнів, котрі пройшли через АТО), почала активну дипломатію з союзниками щодо надання зброї й фінансової допомоги, путін сто відсотково зрозумів би, що угруповання в 180 тисяч бійців за жодних обставин не може вистачити для нападу на Україну. І велика війна в лютому точно не розпочалася.

А от чи наважився б він на оголошення мобілізації в мирний час і чи був готовий до інших наслідків своєї авантюри – не факт.

Нехай він буде сто разів імперіаліст і фашист, але в Україну він ішов точно не за руйнуванням своєї економіки, мільйонами жертв і позицією світового ізгоя, а за «кароткай пабеданоснай» (як це йому вдалося в Криму). Тому, як на мене, саме позиція української влади (і народу, який цю владу обрав) розв'язала йому руки й штовхнула на авантюру.

Я – не розвідник, як Червінський, і нічого стверджувати щодо ворожої агентури не буду. Цю банду в будь-якому варіанті треба віддавати під суд – навіть якщо це була щира помилка.

Хоча зрозуміти дії Зеленського в цій парадигмі дуже складно. ■

Станом на 31 грудня 2025 року 4,35 млн осіб, змушених залишити Україну через війну, мали статус тимчасового захисту в ЄС. Порівняно з кінцем листопада кількість українців під тимчасовим захистом у країнах ЄС збільшилася на 24 675 осіб (+0,6%), свідчать останні дані Євростату.

Найбільше українців із тимчасовим захистом приймають: Німеччина (1 250 620 осіб; 28,7% від усіх у ЄС), Польща (969 240 осіб; 22,3%) та Чехія (393 055 осіб; 9,0%).

Експорт української аграрної продукції зменшився приблизно на 20% через наслідки російських ударів по портовій інфраструктурі та торговим судам. Про це повідомив заступник міністра економіки Тарас Висоцький.

Лише близько 24% дорослих американців схвалюють плани Трампа захопити острів Гренландія – напівавтономною територією в складі Данії.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Павло ФІЛЮК – боєць із села Солотвин Ковельського району;
Анатолій РЕПШ – боєць із міста Рожище;
Віталій РАДЗІК – боєць із села Шельвів, що на Локачинщині;
Ярослав ЛУКАШУК – боєць із міста Ковеля;

Сергій СИДОРОВИЧ – боєць із міста Нововолинська;
Василь СОЛОДУХА – боєць із міста Володимир;
Володимир МИХНЮК – боєць із міста Нововолинська;
Микола СЕВЕРЕНЮК – боєць родом із

селища Олики (проживав у місті Луцьку);
Анатолій НОВОСАД – боєць із села Серехівщині, що на Старовижівщині;
Олександр ОКСЕНЮК – боєць із селища Мар'янівка, що на Горохівщині;
Олег МАЛАЩИЦЬ-

КИЙ – боєць із села Котів, що на Ківерцівщині;
Олександр НАГАЛЮК – боєць із села Білин Ковельського району;
Василь ЯРМОЛЮК – боєць із села Криничне Луцького району;
Роман КЛИМАРЧУК

– боєць із міста Камінь-Каширського;
Володимир ЛАВРЕНЮК – боєць із села Мильськ, що на Рожищенщині;
Олег ВОЛОДАВЧИК – боєць із села Рудня, що на Рожищенщині;
Валентин СКИ-

ПАЛЬСЬКИЙ – боєць із села Піща, що на Шаччині;
Микола БАЛІКОВСЬКИЙ – боєць із села Хотешів Камінь-Каширського району;
Володимир НЕВІРЕЦЬ – боєць із села Бірки, що

на Любешівщині;
Юрій КОШУЛИНСЬКИЙ – боєць із міста Луцька;
Олег ГРИНЮК – боєць із села Вічині, що на Рожищенщині;
Богдан РУДЧИК – боєць із села Бузакі Камінь-Каширського району.

■ Прямая мова

«Крокодилячі сльози не цікавлять! Це – чергова спецоперація»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про кремлівського диктатора володимира путіна:
«Путін не живе, як звичайні люди. Він не ходить по вулицях, ви не побачите його у кафе. Його онуки не ходять до звичайного дитячого садочка у їхньому рідному місті. Він не може уявити життя без влади, чи після влади. Нормальні речі його не цікавлять, путін радиться більше із царем Петром та імператрицею Катериною про територіальні здобутки, ніж із будь-якою живою людиною про реальне життя. Чи можете ви уявити путіна без війни?.. Він може бачити себе царем, але насправді він – раб війни».

Борислав БЕРЕЗА, громадський і політичний діяч, про ймовірність виборів під час війни:
«Україні не потрібні вибори під час війни, які можуть ще більше поляризувати суспільство. Україні не потрібні вибори, коли може відбутися перший тур, а другий не відбудеться, тому що ворог знову розпочне бойові дії, і це призведе до катастрофічних наслідків. Україні не потрібні вибори, які будуть виборами лише формально, при обмеженій свободі слова та обмеженому праві обирати та бути обраними військовослужбовців ЗСУ... Тому спроби реалізувати такі вибори – є не лише шкідливими для демократії, а і несуть прямі загрози Україні».

Гаррі КАСПАРОВ, легендарний шахіст, російський опозиційний діяч, про відстороненого від змагань на Олімпіаді українського спортсмена Владислава Гераскевича:
«Через день після того, як сказав: «Я підтримую Владислава Гераскевича», коли МОК ганебно дискваліфікував його за шолом, який вшановував пам'ять спортсменів, убитих росією, я мав честь стояти поруч із ним у Мюнхені (на безпековій конференції. – Ред.). Він поставив принципи вище за славу та показав, чому Україну ніколи не можна перемогти».

Оксана САВЧУК, народна депутатка України (ВО «Свобода»), звернулася до Президента Володимира Зеленського з вимогою позбавити найвищих державних нагород легендарних у минулому спортсменів – Сергія Бубку (член МОК, який не заступився за дискваліфікованого Владислава Гераскевича), та Яну Клочкову (переїхала в окупований Крим):

«Звання «Герой України» – це не про медалі чи титули. Воно про відданість державі, моральну позицію і готовність стояти за правду, навіть коли важко. Сьогодні справжніми героями є ті, хто не боїться відкрито говорити про війну і шанувати пам'ять загиблих. Саме тому я звернулася до Президента України Володимира Зеленського з вимогою розглянути питання позбавлення звання «Герой України» Сергія Бубки та Яни Клочкової».

Михайло БАСАРАБ, політолог, про ініціативу кремля обговорювати зі США та іншими країнами питання тимчасового зовнішнього управління Україною під егідою ООН для проведення виборів:

«Цей нюанс, який для багатьох видається незначним, означає, що таким чином москва наполегливо пропонує США і ЄС погодитися з тим, що в Україні нібито внутрішній конфлікт, і для встановлення тут порядку потрібне зовнішнє управління та вибори під наглядом міжнародної організації, бо без них ми самі, бачите, не здатні цього зробити. Йдеться про хороший приклад, як кремль непомітно хоче змінити статус війни, плавно вийти з ролі агресора і досягти міжнародного компромісу у сприйнятті України як проблемної держави».

Віталій ПОРТНИКОВ, відомий журналіст і блогер, про нову очільницю Міжнародного олімпійського комітету (МОК) Кірсті Ковентрі:

«Президентка МОК Кірсті Ковентрі розплакалася після дискваліфікації українського атлета Владислава Гераскевича. Але мене ці крокодилячі сльози якось не сильно цікавлять... Ковентрі, як відомо – представниця Зімбабве. Відома колись плавчиха, була інтегрована у владу тоталітарної держави. У владу, яка вбивала людей, розганяла протести, знищувала опонентів. І вона ж там не просто була якоюсь громадською діячкою, вона була міністром. Так, вже після Мугабе, який колись назвав її «золотим дівчач». Але це той самий режим. Про зв'язки цього режиму з москвою я навіть і не нагадую. У мене й тоді було питання як можна обирати очільником олімпійського руху людину з тоталітарної країни? Тому що це – також чергова спецоперація. І наслідки ми тільки починаємо бачити».

Кирило ДАНИЛЬЧЕНКО, військовий аналітик, звернувся до росіян:

«Ми (українці. – Ред.) не підемо в підвали, щоб нам виривали зуби за прапор у телефоні. Ми не підемо добровільно в Бучу всією країною. Я бачив, як ваші люди фотографувалися на фоні пекла в Бородянці, там де люди задихалися в підвалах. Чув, як ви гвалтували жінку і вбили її чоловіка, після того як він на це дивився. А ви смакуєте наше страждання і думаєте, що ми повіримо вашим «гарантіям»? Ідіть на х.й».

ЛЕЛЕКА (Вікторія КОРНИКОВА), співачка, яка представлятиме Україну на «Євробаченні-2026», про докори, що живе в Німеччині:

«Я не уявляю свого життя без України. Бо якщо вона зникне, то, як пишуть деякі військові, і я з ними абсолютно згодна, буде: «І розлетілися ми по світу, по еміграціях, і будемо співати тужливих українських пісень». Без статусу державності для України – ким я буду? Мені просто для моєї душі важливо робити це українською мовою і підсилювати культурний імідж самої України. А якщо її не буде, я буду творити якоюсь незрозумілою мовою неіснуючої країни. І це все втрачає сенс».

Валентин КРАСНОПЕРОВ, громадський діяч, про українців:

«Часи ці породжують надзвичайну повагу до пересічного українця. В особі оборонців, рятівників, лікарів, логістів, поліцейських і багатьох інших. Час героїв, які просто поруч. Відчуття гідності з надзвичайно широкою і інклюзивною основою. Не через якісь досягнення, які вищі за інших, до чого так часто прагнемо ми – люди. А через дотичність до такого великого народу. Цих великих людей».

■ Про це говорять

«Це удар не по мені, а по Україні»

«Вас ніколи не дивувало, що Порошенко – чи не єдина особа в Україні, яка під санкціями і путінськими, і санкціями Зеленського?»

Рік тому Президент Володимир Зеленський запровадив незаконні, безстрокові санкції проти п'ятого президента України, лідера опозиції Петра Порошенка

Ольга СОКОЛОВА

Народні депутати з фракції «Європейська Солідарність» з трибуни парламенту нагадали, що за рік влада ні суспільству, ні Верховному Суду так і не надала жодних пояснень, на якій підставі запроваджувались санкції.

ВОЛОДИМИР В'ЯТРОВИЧ:

«За рік ті, хто фабрикував і запроваджував ці санкції, не надали ні суспільству,

ні суду, що розглядає справу про їх незаконність, жодного доказу існування з боку Порошенка загрози національній безпеці України. Відсутність таких доказів від самого початку була очевидною всім. Навіть Служби безпеки України, яка відмовилася фабрикувати подання. Комусь це коштувало посад, але зберегло честь».

СОФІЯ ФЕДИНА:

«Вас ніколи не дивувало, що Порошенко – чи не єдина особа в Україні, яка під санкціями і путінськими, і санкціями Зеленського? Вас ніколи не дивувало, що на початку 2022-го, замість того, щоб готуватися до відбиття повномасштабного вторгнення, про яке нас попереджав весь світ, Володимир Олександрович воював із Порошенком, а громадянам України обіцяв шашлики. Кри-

ваві шашлики, які зараз ми вже четвертий рік пожинаємо по всій Україні».

«Якщо хтось вважає, що антиконституційні та незаконні санкції, запроваджені рівно рік тому, були ударом по мені особисто – той помиляється... Україна не стала сильнішою через ці санкції. Навпаки, підірвано внутрішню єдність. Завдано шкоди міжнародній репутації. Нанесено удар по обороноздатності: незаконні обме-

ІРИНА ГЕРАЩЕНКО:

«Студенти-першокурсники мають знати, що не може бути превентивне покарання (саме так свого часу влада аргументувала запровадження санкції щодо Порошенка. – Ред.) для того, щоб перевиховати Порошенка. Чим це відрізняється від спроб путіна створити перевиховні табори для українців? Нехай би Зеленський із таким завзяттям перевиховав краще Міндіча, Шефіра, власну фрак-

■ Політична кухня

«Негайно оголосити смерть монобільшості»

Цими днями Верховна Рада знову не могла приймати законів, бо на роботу не прийшла достатня кількість депутатів, – у залі було лише 200 обранців

Ольга СОКОЛОВА

Тож співголова фракції «Європейська Солідарність» Ірина Геращенко після проваленого «слугами» пленарного засідання закликала спікера Руслана Сте-

фанчука врешті-решт визнати відсутність коаліції і розпочати створення нової на базі об'єднання всіх патріотичних парламентських сил.

«Сьогодні мав прийматися дуже важливий закон про виплати родинам зниклих безвісти. В цей час монобільшість не з'явилася в парламент».

«Сьогодні в порядку денному стояли важливі ратифікації. Тут зараз у розпачі ходить голова комітету «слугами» пленарного засідання закликала спікера Руслана Сте-

фанчука врешті-решт визнати відсутність коаліції і розпочати створення нової на базі об'єднання всіх патріотичних парламентських сил.

«Сьогодні мав прийматися дуже важливий закон про виплати родинам зниклих безвісти. В цей час монобільшість не з'явилася в парламент. Це – політична криза, яка почалася з часів

Найбільшими європейськими постачальниками військової допомоги Україні у 2025 році були: Німеччина – 9,01 млрд євро, Великобританія – 5,44 млрд євро, Швеція – 3,71 млрд євро, Норвегія – 3,63 млрд євро, Данія – 2,61 млрд євро.

Згода батьків більше не потрібна: у Верховній Раді проголосували за примусову евакуацію дітей із зон бойових дій.

Протягом січня 2026 року Україна купила за кордоном товарів на суму 6,7 млрд доларів, а продала – на 3,2 млрд доларів.

3 початку вторгнення СБУ відкрила понад 3800 справ про держзраду, винесено понад 1200 вироків! Спецслужби відзначають зміну профілю зрадників: ідеологічна складова зменшується, поступаючись місцем фінансовій.

цію, яка не ходить на роботу і має десятки підозр від антикорупційних органів».

ДО РЕЧІ

Про переслідування з боку влади, яке вилилось в незаконні санкції, висловився і сам Петро Порошенко. Він зазначив, що такі дії послабили Україну під час повномасштабної війни:

«Якщо хтось вважає, що антиконституційні та незаконні санкції, запроваджені рівно рік тому, були ударом по мені особисто – той помиляється... Україна не стала сильнішою через ці санкції. Навпаки, підірвано внутрішню єдність. Завдано шкоди міжнародній репутації. Нанесено удар по обороноздатності: незаконні обме-

«Нехай би Зеленський із таким завзяттям перевиховав краще Міндіча, Шефіра, власну фракцію, яка не ходить на роботу і має десятки підозр від антикорупційних органів».

ження проти підприємств-донорів мого благодійного фонду суттєво зменшили допомогу армії. Механізм санкцій, створений для боротьби з ворогами України, – повністю дискредитований. Санкції тепер не лише інструмент грубого політичного тиску і боротьби з опозицією, як в моєму випадку, але й брудний бізнес. За гроші їх можуть вводити – навіть без підстав. За гроші можуть не вводити – навіть коли підстави є...».

Міндічгейту. Політична криза, яка не вирішується призначеннями старих міністрів на нові посади», – вважає депутатка.

«Наша державницька порада: потрібно чесно визнати – немає монобільшості. Переформатувати цей парламент, зібрати до купи всіх людей, які готові працювати, – від влади і опозиції. Тут зараз немає що ділити, окрім відповідальності, – переконана Ірина Геращенко. – Де зараз знаходиться 70 «слуг»? 70 людей, яким у 2019 році дали всю повноту владу. Наша вимога до Стефанчука – оголосити негайно смерть монобільшості. І переформатувати Коаліцію порятунку України», – резюмує співголова «Євросолідарності».

■ На лінії вогню

«Я спричинив ДТП з летальними наслідками і зовсім про це не шкодую!»

Зараз, вже жартома, згадує про довготривале перебування «на нулі» захисник із 14-ої ОМБр Олексій

Надія ЗАМРИГА, начальник відділення комунікацій 14-ої окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого

Це сталося, коли повз нашу позицію на штурм проривалася ворожа піхота на мотоциклі та квадроциклі, – розповідає Олексій. – Вони так завзято тиснули на газ, що не помітили перешкоди праворуч – мене з побратимом у засідці. Прорватися ворогам не вдалося, загинули всі...

Володимир, Олексій, Дмитро та Євген повернулися з бойових позицій. Медики підрозділу одразу провели огляд і направили Євгена у шпиталь.

З іншими побратимами вдалося спілкуватися, поки вони адаптувалися після перебування на позиціях, спілкувалися з психологами та готувалися до відпусток.

У кожного з них – чимало історій, хоча зазвичай будні «на нулі» однакові: спостерігати, слухати, доповідати. У такому ритмі важливо не втрачати сили духу та почуття гумору. Триматися допомагала підтримка: і тих, хто поруч у бліндажі, і тих, хто працював на відстані – координував дії, передавав дані з дронів, забезпечував логістику.

– Продукти та воду нам доставляли дронами. Серед іншого були й смаколики від волонтерів. Багато чого знадобилося, коли готували новорічний стіл. Робили його з того, що було, але з щирою вірою: святкова традиція допоможе здійснити найзаповітніше бажання, – ділиться Дмитро.

Володимир, Олексій, Дмитро побратимами на все життя стали в окопах.

У вільні хвилини бійці майстрували побутові речі з підручних матеріалів: зробили хлібницю та шахову дошку. Багато жартували, розмовляли, згадували рідних. В один із таких днів на позиції прийшла заміна.

На воїнів чекав непростий зворотний шлях. Адже час стандартних рішень у таких ситуаціях давно минув. Зараз, щоб успішно провести заміну на позиціях, треба застосувати креативність,

«Про що думалося? Весь цей час думали про тих, кому невдовзі зателефонуємо...»

винахідливість, хитрість, масштабність мислення, пильнувати ворога на землі та в небі. Вміти планувати кожну деталь і кожен метр дороги.

Командир батальйону організував злагоджену взаємодію з кожним під-

розділом: зв'язківці, пілоти, розвідка, чергові на точках виходу. Бо в наступні години від кожної дрібниці залежатиме дуже багато. Маршрут розбили на три відрізки, які мали подолати за визначений час. У кінці кожного етапу на них чекали пункти перепочинку.

– Це нагадувало квест під вогнем. Над тобою постійно щось літає: дрони, снаряди артилерії, міни. Ти маєш долати нескінченні перешкоди: переступати, перелазити, перестрибувати. Кілька разів нас атакували ворожі безпілотники – ми відбивалися стрілецькою зброєю. Ми долали кілометр за кілометром і, головне, втому, від якої болів кожен м'яз. Згодом нас зустріли побратими на машині. Про що думалося? Весь цей час думали про тих, кому невдовзі зателефонуємо...

Коли вперше за довгий період розлуки та випробувань чуєш рідний голос, радість, плач, сміх... Це цілий вир емоцій. Але найсильніше серед них – усвідомлення, що ти живий, що виконав завдання, що повернувся! ■

■ Проблема

Бензовоз перекинувся – і нафтопродукти потекли в річку Лютиця

Ця дорожно-транспортна пригода сталася поблизу села Козин Луцького району, що розташоване на трасі М19 Луцьк – Ковель

Катерина ЗАГАЙКО

Як інформує Державна екологічна інспекція у Волинській області, інспектором встановлено, що внаслідок складних погодних умов транспортний засіб з'їхав з проїзної частини дороги та перекинувся.

Під час проведення робіт із його переміщення відбулося пошкодження цистерни, що спричинило витік нафтопродуктів на прилеглу тери-

На місці ДТП за участю бензовоза викачують нафтопродукти.

торію. Паливно-мастильні матеріали потрапили у пониження (рів), який впадає в річку Лютиця.

Витік нафтопродуктів

може призвести до забруднення ґрунтів, потрапляння небезпечних речовин у поверхневі води, зниження вмісту кисню у воді через

утворення плівки на поверхні, загибелі водних біоресурсів та порушення природного балансу екосистеми, довготривалого негативного впливу на флору та фауну прибережної смуги.

«Наразі тривають роботи з викачування нафтопродуктів та недопущення їх подальшого потраплян-

«Паливно-мастильні матеріали потрапили у пониження (рів), який впадає в річку Лютиця.»

ня до водного середовища. Вживаються необхідні попереджувальні заходи з метою мінімізації екологічних ризиків та забезпечення безпеки населення», – зазначають фахівці. ■

Чернобильський заповідник заявляє, що на його території остаточно повернулася рись – її популяція на заповідних землях є стабільною. Зокрема, цих хижаків регулярно фіксують фотопастки.

У Ковелі 67 родин, які через війну були змушені залишити свої домівки, отримали ключі та ордери на квартири у новозбудованому будинку на вулиці Володимира Кияна. Це перший в Україні об'єкт для ВПО, зведений «з нуля» за європейськими стандартами і на європейські гроші.

Прогноз погоди на Волині з 19 по 26 лютого

Четвер 19 лютого	П'ятниця 20 лютого	Субота 21 лютого	Неділя 22 лютого	Понеділок 23 лютого	Вівторок 24 лютого	Середа 25 лютого	Четвер 26 лютого
мін. -7° макс. -1°	мін. -9° макс. -5°	мін. -15° макс. -8°	мін. -12° макс. -1°	мін. -1° макс. +2°	мін. 0° макс. +3°	мін. -1° макс. +5°	мін. 0° макс. +6°

Погляд

Леся ВЛАШИНЕЦЬ, редакторка відділу інформації газети «Волинь»

Менше преси – більше... вафель?

Цими днями українські ЗМІ назвали на своїх шпальтах скандальною ситуацію, в яку втратилася «Укрпошта» в співпраці з українським брендом одягу Rikky Nare, аби до Дня святого Валентина зробити своїм користувачам валентинку. Ідея полягала в тому, щоб відродити шкільну традицію обміну паперовими валентинками, однак гучно провалилася, бо через фото школярю у коротких спідницях багато людей звинуватили «двигунів» ідеї в сексуалізації неповнолітніх

До скандалу суспільство додало жару, пов'язавши його з резонансним обговоренням законопроекту, який передбачав зниження в Україні віку шлюбу до 14 років, та навіть пов'язало їх із оприлюдненими плівками Епштейна – впливового фінансиста, звинуваченого в педофілії.

Реакція компаньйонів на скандал не забарилася: світлина видалили, «Укрпошта» та Rikky Nare вибачилися, гендиректор «Укрпошти» Ігор Смілянський особисто визнав помилку, співпрацю припинили. Тим часом звернення посадовця чимало користувачів соцмереж прокоментували по-різному: дехто дякував йому за модернізацію ввіреної йому галузі, інші радили: «краще не вибачався б» й гнівно, жартівливо чи повчально аргументували таке побажання.

Логічно, що пан Смілянський мав би читати критикати, бо серед них є чимало справедливої критики та доречних відгуків. Мені, скажімо, як давній клієнтці пошти та журналістці водночас, в очі впадали думки, пов'язані з проблемами преси. Переповідаю один із них, що належить киянці Катерині Потлвий: «Нащо всі ці великі тексти та «співпраця» з якимись брендами дитячого одягу? Нащо? Ви пошта – чи універмаг? Ви краще за ці гроші оновили б свою систему прийому посилок. 6–7 посилок 40 хв приймають, та ще 45 хв в черзі...»

І справді, нині українцям у селах пошта вже асоціюється з автомобілем, який приїжджає в село на дві-три години, а його екіпаж із трьох людей (включно з водієм) розривається між прийомом платежів за компослуги та продажем ковбаси, пряників, соків, м'яких засобів та всім іншим, що підпадає під дуже вигідне комерсантам формулювання «товари першої необхідності». Та для багатьох поколінь, які теж успішно освоїли сучасні гаджети, пошта ще пам'ятається затишним приміщенням, із якого сільські жителі виглядали листонош із листами та газетами, а не з консервами та милом (при всій повазі до їхніх виробників). Стелажі гнулися від видань, що мали багатотисячні тиражі, а для шанувальників преси святковими були дні передплатників... Пошта була місцем, яке об'єднувало зустрічами, можливістю живого спілкування, бажанням купувати пресу, листівки, журнали з кросвордами, дитячі розмальовки, словом, усе, що повчально величаємо «не хлібом єдиним». Товарами ж «першої необхідності» жваво торгували їхні продавці в магазинах, які нині є в кожному селі, а соціальні працівники доставляли з них усе потрібне людям хворим чи безпорадним.

Зрозуміло, що частина суспільства завдяки «розумній» техніці зараз дізнається новини з інтернет-стрічок, але в час війни відчуває їх дефіцит через постійну нестачу електроенергії. Та повернімося в роки, коли головним завданням поштовиків було не продати якнайбільше матеріального, а заохотити людей, принаймні, допомогти їм передплатити улюблені видання й потім вчасно доставити їх! Хіба тоді Україна була біднішою іміджем країни, яка цінує преміальний духовний продукт, а «Укрпошта» – хорошою славою?

Але! «Найбільше продається товар, знаєш, який? Вафлі «Артек». Вони не просто так стоять, це тому, що їх купують. До речі, молодь купує енергетику. Тому дивимось, що треба енергетики поставити до відділень», – важко повірити, та цим похвалився головний поштар країни минулоріч у листопаді в інтерв'ю на YouTube-каналі «Пряма червона».

Важко в цій ситуації визначити межу між важливістю морального та матеріального, та факт, що «Укрпошта» часто перетворює свої відділення на міні-магазини з широким асортиментом – це досить унікальна тенденція в світі. В Західній і Північній Європі, наприклад, окреме поштове відділення рідко продає продукти саме від пошти, але дуже часто пошта працює всередині продуктового магазину чи кіоску – і тоді споживачі фактично купують і продукти, і відправляють посилку в одному місці. Словом, кожен якісно робить те, на що вчився. Це теж просто та мудро, тому зазвичай усім зручно та вигідно! Й монополіям – зась! ■

■ За сигналом читачів

«Живе, ніби в хату влучив російський дрон...»

До редакції газети «Волинь» надійшов лист від жителя села Садів Луцького району – Леоніда Палійчука, в якому він дуже переживає за свого односельця – Олександра Сиротинського. Суть звернення полягає в тому, що, мовляв, у чоловіка валиться будинок, «немов туди влучив російський дрон», а «уваги з боку місцевої влади – нуль!». А ще автор листа додає: «У Сиротинського переломана ключиця і пошкоджене ребро. Немає освітлення, а харчується він «гірше в'язня концтаборів». Перебивається випадковими заробітками, а виручає його присадибна ділянка, ліс і риба...»

Ніна КОСТРУБА

Фото Ніни КОСТРУБИ.

таки дізнатися, де шукати власника.

Не буду переповідати пошуки пана Сиротинського, але зустріч з ним таки відбулася. І першим здивуванням чоловіка було, мовляв, «я нічого не знаю і нікуди не писав». Правда, таки пригадав, що колись звертався до голови сільської ради Івана Шендюха і два рази отримував грошову допомогу на лікування рідних. Що стосується його життя, то трохи розповів. У Садові проживали його батьки, тут народився і він 1973 року (чоловік ще відносно молодий). На моє прохання, життя в своїй оселі таки показав.

Що можу сказати? Умови проживання вкрай незадовільні, бо брудно, незатишно. На мою думку, аби чоловік постарався, то зробив би хоча б щось, щоб навести елементарний лад. Пи-

таю, чому так живе? У відповідь почула: «Тут треба мільйони вкласти!».

Виявляється, що ще минулої зими підключив невідомий обігрівач і внаслідок замикання сталася пожежа. У кімнатах кругом кіптява так і залишилася, на вікнах скло потріскало, шматками повипадало, закрито целофаном. Погодьтеся, щоб все це прибрати, мільйони не потрібні. А на питання, за які кошти проживає, почула одне: «А воно вам треба...»

За роз'ясненнями звернулася до старости села Івана Шендюха. Ось що він сказав: «Олександр Сиротинський зареєстрований та проживає у селі Садів із дня народження. Деякий час працював у селищі Торчин, але вже понад 20 років ніде не працює та не бажає працювати, веде безтурботний спосіб життя,

« Питаю, чому так живе? У відповідь почула: «Тут треба мільйони вкласти!».

Аби чоловік постарався, то зробив би хоча б щось, щоб навести елементарний лад і мільйони тут не потрібні.

зловживає спиртними напоями. Власником житлового будинку значиться його покійна мати Махиборода Софія Андріївна, будинок не переоформлений, право приватної власності відсутнє.

На проживання заробляє, допомагаючи місцевим жителям збирати сільськогосподарські культури. А ще ходить по лікарські рослини, гриби, ягоди та продає заготовельникам. У господарстві нічого не утримує, присадибну земельну ділянку (50 сотих) віддає в користування односель-

цям. Має в приватній власності земельні частки, які здає в оренду СГПП «Дружба», відповідно отримує орендну плату».

Можна зробити висновок, що працювати Олександр Сиротинський вміє, люди йому довіряють. Тому, на нашу думку, односельці, побачивши його старання щодо змін у батьківській оселі, прийшли б на поміч. Головне – не лінуватися і зміни на краще будуть. Бо, як говорить народна мудрість: «На Бога сподівайся, а сам працюй».

■ Прошу слова!

Що зробити, аби вода не втікала з наших колодязів і ставків?

Якби нашим предкам сказати, що будуть горіти болота (торф'яники), то вони тільки б вказівним пальцем покрутили біля скроні...

Віктор ЯРОЩУК, колишній працівник меліоративної організації, пенсіонер

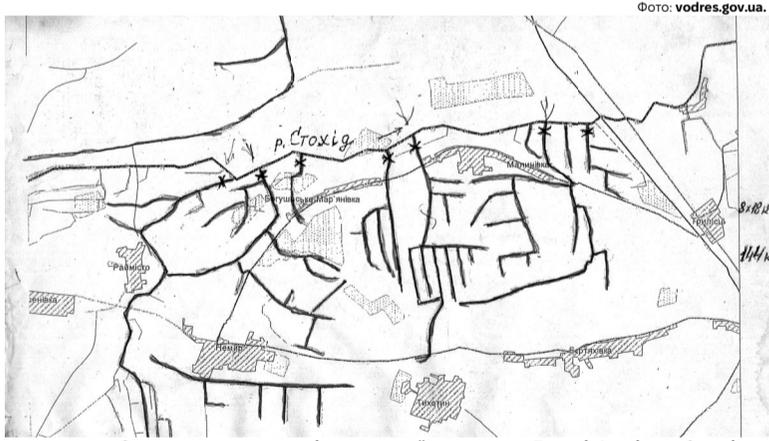
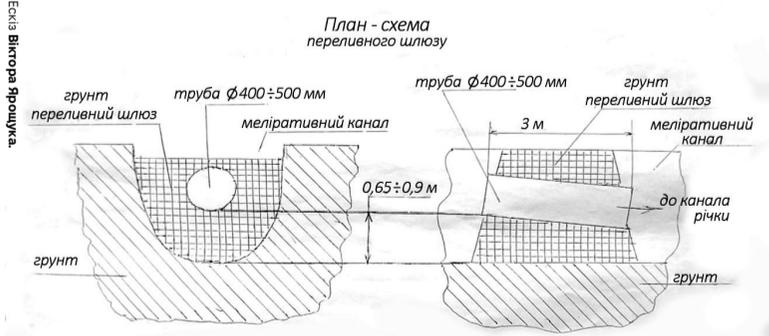

Схема частини меліоративної системи «Верхів'я річки Стохід».

Ось так виглядає переливний шлюз.

кає в артезіанські горизонти, а частина її прямує до річок, через долини, поля, ліси, торфовища – і живить ці території. Оскільки ці процеси відбувалися дуже повільно, то час потрапляння води до річок вимірювався місяцями, і, відповідно, живлення річок проходило рівномірно. В той час частина боліт, низин, непридатних для сільськогосподарського виробництва, потрапляли в зону

підтоплення на нетривалий період і акумулювали величезну кількість води.

Розглянемо рух води в наш час. Зима 2025 – 2026 років, у порівнянні з попередніми, вдалася більш холодною і сніжною, а, відповідно, – і вологі в ґрунт попаде більше. Але акумуляції (накопичення) значної кількості води не буде – знову через меліоративні канали, які більшу частину води

скинуть у річку. Під час весняної повені, «завдяки» меліоративним каналам, велика швидкість збору води з територій – це один – два тижні – призведуть до повеней, підтоплення значних територій. Для боротьби з підтопленнями, необхідно буде залучати техніку, людей, матеріальні ресурси у вигляді електроенергії, паливно-мастильних матеріалів, а це коштуватиме десятки мільйонів гривень, не враховуючи збитків, нанесених стихією. Остеронь не залишаться і працівники ДСНС, які також змушені будуть долучатися до боротьби з підтопленнями. А влітку надзвичайники і надалі будуть виїжджати на гасіння пожеж на торфовищах та інших територіях.

Єдиним виходом із цієї ситуації є акумуляція води, тобто, встановлення нерегульованих переливних шлюзів. Треба, щоб у меліоративних каналах вода знаходилася на рівні 0,6 – 0,9 метра, що і забезпечать переливні шлюзи. Повне або часткове зникнення води в колодязях у сільській місцевості люди компенсують, пробуривши свердловини, і використовують воду не тільки для побутових потреб, а й для поливу присадибних ділянок тощо. А чи надовго вистачить води в артезіанських горизонтах? Питання без відповіді.

Відкривши карту Волинської області із масштабом 1:200 000 від 2000 року, закрадається питання: з чого починати?

Всі меліоративні канали прив'язані до річок. Отже, для прикладу почнемо з річки Стохід, а точніше з БАСЕЙНУ Стоходу (правий, лівий берег), де встановлюємо переливні шлюзи в місцях приєднання меліоративних каналів до річки. Або річка

Лютіца – притока Стиру, в якій в липні – серпні відсутня течія. Від витоків Лютіци до впадіння в Стир, влаштувавши переливні шлюзи, будемо очікувати опадів у вигляді дощів і снігу в осінньо-зимовий період і акумулювати воду в болотах, низинах і долинах, що значно поліпшить екологічну ситуацію.

А щодо питання фінансування цього проекту? 1). Залучення міжнародних грантів. 2). На Волині – 54 громади, і кожна з них потребує стабільної екологічної ситуації. І у багатьох з них є екологи, які мають знати ситуацію щодо проблеми з акумуляцією водних ресурсів. Провівши конференцію екологів Волині і окресливши пріоритетні дії, екологи на місцях мають донести цю інформацію до очільників області, голів райдержадміністрацій і районних рад, голів громад, мерів міст, депутатів різних рівнів і запропонувати взяти участь у цьому проекті. Варто залучити до вирішення цієї проблеми агрохолдинги, лісівників, фермерів, оскільки значна частина територій знаходиться в їхньому користуванні.

Для здешевлення виготовлення проектно-кошторисної документації можна використати розрахунки, які провели організації при проектуванні меліоративних каналів. Цей метод можна назвати «з миру – по нитці, а екології – варіант виживання».

Розумію, мені апелюватимуть, що зараз – військовий час, не до цього... Але ж державні організації все одно працюють, тому зайнятися виготовленням необхідної документації їм ніщо не заважає. Інакше ми втрачаємо дорогий час, а природа нам цього не пробачить.

м. Луцьк. ■

■ На лінії вогню

«Не всі мусять бути героями. Але не всі й мають тікати від совісті...»

Нововолинець Олександр Зіняк («Лис») – один із тих, хто воює не лише зі зброєю. Його фронт – і на сході країни, і на папері. І, можливо, саме його тексти згодом допоможуть нам краще зрозуміти, якою ціною дається свобода і що відбувається з людиною, яка повертається з війни, але війна не завжди повертається з неї

Ігор ЛІСОВИЙ

Фото: Ігор ЛІСОВИЙ.

«Твори – бо інакше душа скисне. Залишайся завжди людиною», – такі постулати Олександра Зіняка («Лиса»).

а ворог силами до взводу почав вести проти нас штурмові дії. Нам була надана вогнева підтримка і ми зайняли позиції, закріпилися, – **ділиться військовий.** – Знаєте, що побачив: результативніші були хлопці, яких призвали на початках війни в АТО і ті, хто пройшов двомісячну підготовку на полігонах.

«**Армія, яка не чиститься зсередини, гниє. А нам потрібна не «красива» армія – нам потрібна жива, розумна і чесна.**»

Далі наша бесіда була про війну, її складові і мене щораз більше дивувала теоретична бойова підготовка воїна Олександра Зіняка, підкріплена бойовою кривавою практикою війни. Поради Сашка варті вивчення в академії і застосування на полі бою...

«ГОВОРИТИ ПРО ПРОБЛЕМИ ЗСУ – ЦЕ НЕ ЗРАДА»

За словами захисника з Нововолинська, у сучасних Збройних Силах України є сила, є герої, є люди, які тягнуть війну на собі зубами. Але є й проблеми, про які мовчати – значить допомагати їм розростатись. Є ті, хто реально служить – з окопів, з «нуля», з ротціями, з пораненнями і втомою, яку не виспиш. А є «пінжаки» – формально військові, фактично туристи у формі. Вони знають статуту, але не знають фронту. Вони вміють красиво говорити, але не вміють відповідати за людей.

– Є, бл*ть, офіцери, які мали б бути хребтом армії, а по факту – баласт. Дурні не тому, що не читали книжок, а тому що не чують, не думають, не вчать. Для них солдат – це ресурс, а не людина. Для них наказ – важливіший за здоровий глузд. Вони бояться не ворога, а відповідальності», – **каже Олександр і додає:** – Проблема не в званні і не в погонах. Проблема в тому, що армія воює у XXI столітті,

а деякі командири мислять радянським казарменим сміттям. Крик – замість логіки. Показуха – замість результату. Кара – замість навчання. І найгірше – коли такі «офіцери» не несуть відповідальності. Коли за їхні помилки платять прості бійці. Коли замість аналізу – тиша. Замість змін – «і так зійде».

Але правда й інша: армія тримається не на них. Вона тримається на сержантах, на молодших командирах, на добровольцях, на тих, хто не зламався і не продався системі. На тих, хто воює не за папір, а за побратима поруч.

– Говорити про проблеми ЗСУ – це не зрада. Це – спосіб вижити і перемогти. Бо армія, яка не чиститься зсередини, гниє. А нам потрібна не «красива» армія – нам потрібна жива, розумна і чесна, – **переконалий Олександр.**

Після отриманих контузій він проходить службу у 18-му армійському корпусі, у батальйоні, який займається логістикою. А це – живильна артерія бойових частин. Це – настрої,

це – впевненість солдатів на передку. Це – тил, без якого армія не може жити.

«БЕЗ ТИЛУ ФРОНТ – СЛІПИЙ, ГОЛОДНИЙ І БЕЗЗУБИЙ»

Хоча, за словами Олександра Зіняка, про тил у Збройних Силах України говорять менше, ніж про передок. А дарма. Бо без тилу фронт – сліпий, голодний і беззубий. Тиліві частини – це не «теплі місця». Це – нерви війни. Саме там має бути ідеальний порядок, холодна голова і залізна точність у паперах, підрозділах, обліку. Бо одна помилка в накладній – це не просто папірець. Це не дозвезений БК, дрон, пальне, а значить – ризик для тих, хто на «нулі». У тилу немає права на «якось буде». Там кожна цифра – це чись життя. Кожен підпис – це відповідальність. Кожен склад, кожна машина, кожен маршрут має бути під контролем, а не «на словах».

Найбільша біда тилу – розхлябаність і байдужість. Коли хтось думає, що війна десь там, далеко, а тут можна працювати по-старому. Коли в документах – бардак, у підрозділах – плутанина, а країні – завжди ті, хто на передку.

– Логістика – це та сама війна, тільки без пострілів, – **пояснює Олександр.** – І програється вона так само боляче. Бо якщо тил не працює як годинник – фронт починає платити кров'ю. Тилівик має бути педантом, занудою, людиною, яка сто разів перевірить. Не для галочки, не для перевірки, а для результату. Бо в цій війні немає дрібниць. І так, у тилу має бути жорстка відповідальність. Не крики і показуха, а реальний контроль і покарання за халатність. Бо війна не пробає помилок, навіть якщо вони зроблені в теплому кабінеті.

Порядок у тилу – це сила на фронті. Точність у паперах – це точність в ударах. Чітка логістика – це шанс вижити. Слава тим, хто тримає тил так, щоб передок не відчував нестачі. І ганьба тим, хто в тилу думає, що війна – це не про нього.

«ДЕ ТИ БУВ, КОЛИ ГОРІЛО?»

...Писати він почав не для публіки. Спершу – для

себе. Як спосіб розкласти пережите по полицях, назвати те, що довго не мало імені. Слово стало ще одним видом служби – тихою, внутрішньою. Такою, що не має строю, але потребує чесності. Його тексти – без прикрас. Вони прості за формою і важкі за змістом. У них багато мовчання і мало пояснень. Бо війна, зрештою, не любить багатослів'я...

«ТІ, ЩО СЛУЖАТЬ – І ТІ, ЩО ХОВАЮТЬСЯ»

Він сидів у маршрутці. У руках – стертий рюкзак, під курткою – свіжа рана. Не фізична. Та, інша, яка дзвенить у тиші, коли всі вже відписались «Слава Україні» й пішли на каву. Поряд стоїть хлопець у білому худі з глянцевою обличчям і новенькою сумкою. В очах – лайки, але не совість.

– Дякую за службу, – кинув, криво посміхаючись.

– Я не для тебе служив, – відповів ветеран. І знову втупився у вікно. У калюжі відбивалося небо, якому байдуже, хто з них хто.

Хтось повернувся з фронту – мовчки. З очима, які більше ніколи не стануть юними.

А хтось досі переховується в Європі, записуючи ролики, що війна – це «політичний бізнес».

Хтось сидить у бліндажі. А хтось – у кальянній. Хтось мовчить, бо бачив смерть.

А хтось кричить, бо не хоче чути правду.

Сьогодні Олександр Зіняк (Лис) мріє видати власну збірку. Не для слави і не для продажів. Швидше – як документ часу і стану людини, яка пройшла кризу війни і залишилася живою не лише фізично. Його письму важливо бути почутим – не як літературній вправі, а як свідченню. Таким голосам ми часто не даємо місця у щоденній метушні, хоча саме вони тримають правду про війну без глянцевої.

«НЕ ВСІ МУСЯТЬ БУТИ ГЕРОЯМИ»

Не всі мусять бути героями. Але не всі й мають тікати від совісті.

Бо потім, коли все завершиться – не паспорти, не статуси, не гроші визначать, хто ти.

А відповідь на єдине питання: «Де ти був, коли горіло?» ■

■ Унікальна Волинь

У волинських річках виявили зникаючий вид, чутливий до забруднення

Рідкісна знахідка, предки якої жили понад 300 мільйонів років тому

Наталка НЕКОЗ

Науковці нацпарку «Прип'ять-Стохід» зафіксували наявність міноги української (*Eudontomyzon mariae*) у водоймах парку. Цей вид занесений до Червоної книги України та має охоронний статус як зникаючий і вразливий (Європейський червоний список).

Мінога українська – раритетний вид круглоротих, предки яких існували понад 300 мільйонів років тому. Виявлення цього виду свідчить про добрий екологічний стан водних екосистем, адже мінога чутлива до забруднення та порушення гідрологічного режиму. ■

Фото: Юрій КОПЧ, National Park «Прип'ять-Стохід».

Якщо є мінога, значить, що вода на Поліссі чиста!

■ О часи, о звичаї!

Стрільцю з пістолета загрожує до 7 років за ґратами

У Луцьку слідчі оголосили про підозру фігуранту, який посеред дня вчинив стрілянину на ринку «Пасаж»

Катерина ЗАГАЙКО

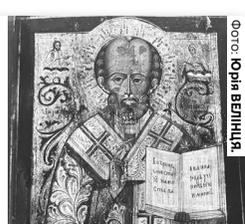
Суд обрав йому запобіжний захід – тримання під вартою без права внесення

застави.

Інцидент трапився 13 лютого на ринку «Пасаж» в обласному центрі.

Громадяни задержали нападника.

Військовослужбовець Анатолій Дрозда з села Гряди передав у Нововолинський історичний музей унікальну ікону Святого Миколая XIX століття (фото), яку врятував із зруйнованого будинку в окупованому Селидово на Донеччині під час бойових дій. Образ тепер зберігатиметься та буде доступний для відвідувачів музею.

Фотозвіт: Юрій КОПЧ

Незагойна рана

Командир Олександр Бірук віддав свою відпустку побратимові і... загинув

Світлина, на якій сімейство Біруків зустрілося, – пам'ять про першу відпустку чоловіка, тата в березні 2023-го.

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ПОБАЧИШИ МЕНЕ ДРУГИЙ РАЗ, САША ВЖЕ ВИРІШИВ, ЩО Я БУДУ ЙОГО ДРУЖИНОЮ, – ТАК І СТАЛОСЯ»

Ми зустрілися з дружиною Олександра Бірука – Людмилою – напередодні сумної річниці – завтра, 19 лютого 2024-го, минає два роки, як він загинув. Але говорили найперше не про війну, яка забрала чоловіка, батька двох синів, а про те, як доля звела їхні життєві шляхи, як народилися їхнє кохання.

Історія нашого знайомства – незвичайна, – каже жінка, охоче повертаючись до того минулого, яке завжди буде з нею. – Я родом із села Великий Обзир, Саша жив у Камінь-Каширському. І перший раз ми побачилися із ним на весіллі в його родині – в селі Брониця. На той час я вже працювала в райцентрі – в Будинку дитячої та юнацької творчості Камінь-Каширської міськради, хоч мала лише вісімнадцять, – просто рано до школи пішла, а в класі була наймолодша, тож у чотиринадцять вступила в педагогедж, а в сімнадцять одержала диплом.

Одне слово, тоді про серйозні стосунки ще не думала. Тому-то, відчувши залицання з боку незнайомця – втекла із весілля. Але зовсім скордо, за тридцять два, була друга зустріч – знову на весіллі, тільки вже в моєму рідному селі. І, побачивши мене другий раз, Саша вже вирішив, що я буду його дружиною, – так і сталося.

Після тієї другої зустрічі (це було восени 2002 року) вони вже почали зустрічатися. І Новий 2003-й святкували разом. Разом його й проводжали, вже будучи подружжям. – Ніколи не забуду, як Саша спроби моєї руки. Була якраз Пасха. Ми з ним вперше приїхали в гості до моїх батьків. Повечеряли. Мама тоді після тяжкої операції була майже лежача – він прийшов до неї, став на коліна й почав питати, чи віддасть вона їй тато мене заміж за нього. Мама розплакалася й сказала: «Коли дочка згідна, то й ми не проти».

1-го червня вони одружилися. Наречений було двадцять, наречена – двадцять три. Майже три роки молода сім'я жила в батьків Олександра. Там їхній старший син, Олексій, народився. Олександр, який закінчив Львівський технікум залізничного транспорту, працював техніком-електромеханіком на залізниці в Ковелі.

– Ми майже не бачилися, бо їхав чоловік з дому рано-вранці, а вертався – пізнього вечора, – пригадує жінка. – Й тоді він розраховувався. З допомогою його й моїх батьків ми придбали будинок. Оскільки він був недобудований, то вже самі його доводили до пуття. Разом вікна вставляли, двері. Саша багато що своїми руками зробив. Коли чогось і не знав, не вмів, то вчився. Він час від часу їздив на сезонні роботи.

І от коли подружжя й дім впорядкувало й обійстя облаштувало, в сімнадцять років (через п'ять літ після первостка з них народився ще один син, Владислав), і можна було, як кажуть, пожити для себе, почалася повномасштабна війна.

«ЯК Я МОЖУ СИДИТИ ВДОМА? МУШУ ЗАХИЩАТИ УКРАЇНУ!»

Старший син Біруків навчався у столичному виші. Від нього Людмила й почула 24 лютого: «Мамо, війна!». На її плач і в той же час – подивування, мовляв, яка війна, Олексій додав: «У нас бомблять». Пригадуючи той ранок, Людмила каже:

– Чую таке від сина, а чоловік збирається кудись. «Ти куди?», – питаю. – «У військкомат», – каже. Я, по правді, була в розпачі, бо ж розуміла, що треба якось сина з Києва забирати, а заразом і племінників, які теж вчилися в столиці. А хто поїде за ними, якщо чоловіка заберуть у військкомат? Та того дня вже мобілізували багато таких хлопців, які мали якийсь мінімум військової підготовки. Сашу, котрий навіть строкової служби не проходив, відправили додому: «Чекай, покличемо». Я зраділа, що чоловік залишився вдома й зміг поїхати за сином та племінниками, які не мали чим вибратися з Києва. І згодом він ще не раз ходив у військкомат, але його відправляли додому. Так було до осені – у вересні такі покликали...

За словами Людмили, на цей час війна боляче зачепила їхню родину. Її племінник, Олександр

Заремба, – син сестри, яка рано померла («тож він був мені, як рідна дитина»), свого часу сімнадцятирічним пішов в АТО. Відслужив три роки. У 2021-му повернувся додому, а коли почалася повномасштабне вторгнення, то він знову записався в ЗСУ – з 26 лютого 2022 року воював у 14-тій окремій механізованій бригаді.

– Саша служив у розвідці – на безпілотниках, з якими тоді ще мало хто був обізнаний. І от із 7-го на 8-е квітня пішов з побратимом на завдання й не повернувся. Нам сповістили, що Саша пропав безвісти (лише в грудні 2023 року стане відомо, що він загинув 8 квітня 2022 року в селі Максимівка Миколаївської області, а поховали ми його 1 січня 2024-го). Тож коли мій чоловік ішов на війну, то я шукала племінника. Він сказав: «Така дитина пішла воювати – як я можу сидіти вдома? Мушу захищати Україну!». Я плакала, бо знала, куди він їде. Говорила: «Ти хочеш, щоб і тебе не було, а я тебе ж два малолітні сини!». Але Саша одне твердив: «Ні, я мушу йти...» І пішов, свідомо вибравши цей шлях, добре знаючи, що з війни не всі повертаються.

Олександр Бірук трохи був на Житомирщині. Але оскільки не мав військової підготовки, то, за словами дружини, його відправили на Рівненський полігон. 12 днів навчався, там і присягу прийняв. Після цього в складі 102-ї бригади потрапив у Запорізьку область. 24 жовтня 2022-го вже виходив на «нуль». Боець-піхотинець із Камінь-Каширського був на війні майже півтора року.

«ОЛЕКСАНДРА НЕМА – ЙОГО НЕ ВСТИГЛИ ВЧАСНО ВИВЕЗТИ З ПОЛЯ БОЮ»

– За цей час Саша двічі був у відпустці, – розповідає Людмила. – Перший раз несподівано приїхав в березні 2023 року. Такий сюрприз зробив мені й сином. Тоді відпустку йому дали за успішно виконане бойове завдання – хлопці йшли на позицію – мінувати поле, щоб російських окупантів зупинити, й ніхто не знав, чи повернеться звідти живий. А вдруге після операції (коли був на позиції, то отримав травму) його відпустили додому на реабілітацію – проходив лікування в Камінь-Каширській лікарні. Відпустка припала на жовтень і листо-

поровання його не встигли вчасно вивезти з поля бою». Сповідання вручили, коли уже знала, що війна навкі розлучила з коханим.

«Воля України або смерть» – напис на прапорі, що в руках бійця Олександра Бірука, про все говорить...

поровання його не встигли вчасно вивезти з поля бою». Сповідання вручили, коли уже знала, що війна навкі розлучила з коханим.

Свічка життя бійця згасла в нерівному бою з ворогом у Малинівці Поголівського району на Запоріжжі. Родина збирала підписи (ї назбирала необхідні 25 тисяч!) під електронною петицією, яка була зареєстрована на сайті Президента України, з проханням про присвоєння Олександрові Біруку звання Героя України. Але поки що ніякого результату нема. Хоч Людмила каже:

«І хоч тоді Саші дали статус «обмежено придатний для служби» й був варіант вже не їхати на передову, а перевестися в тиллову структуру, він все одно вернувся до хлопців.»

– Я фотографувала кожну нашу мить, коли ми були разом. Хоч Саша й не хотів – сердився. Ніби передчувала, що то наша остання зустріч. А швидше всього – просто розуміла, що це війна, що може бути більше не побачити свого коханого. Олександр сам завжди казав: «Звідти вертаються «двохсотими» або «трьохсотими»...

Після своєї останньої відпустки Олександр Бірук воював ще більше трьох місяців. Про ці дні, тижні Людмила згадує так:

– Другого січня, – розповідає Людмила, – Саша сказав, що його призначили командиром стрілецького відділення, що він вже входить на завдання своїх хлопців. Я, як завжди, знаючи, коли чоловік йшов на позицію, стежила за тим, чи вже повернувся: якщо з'явився в мережі, прислав есемеску, то значить все добре. Так тривало ще день півтора місяця. А 15 лютого в нас була остання розмова – більше він не вийшов на зв'язок. До речі, якраз з цього числа Саша мав бути у відпустці, але він віддав її побратимові, в якого, не пам'ятаю, чи то дитина народилася, чи була інша якась поважна причина для невідкладної поїздки додому. Дізнавшись про це, я дуже засмутилася. Адже 1-го січня похоронили племінника, тож обступали тривожні думки – чи могла діждатися приїзду чоловіка. Натомість мене чекало найстрашніше – звістка, що він загинув.

Сталося так, що 20 лютого Людмила була в Луцьку – в обласному драмтеатрі вручали посмертну нагороду її племінника, Олександра Заремби, й вона поїхала за нею разом з його татом. Уже в той день, по суті, жінка знала, що з її Сашею сталося непоправне. Але ті, до кого дзвонила й розпитувала про нього, ще залишали їй якусь надію, оскільки «тіла не було». Та 21 лютого за-телефонував побратим чоловіка і сказав: «Олександра нема – після

«Воля України або смерть» – напис на прапорі, що в руках бійця Олександра Бірука, про все говорить...

поровання його не встигли вчасно вивезти з поля бою». Сповідання вручили, коли уже знала, що війна навкі розлучила з коханим.

Свічка життя бійця згасла в нерівному бою з ворогом у Малинівці Поголівського району на Запоріжжі. Родина збирала підписи (ї назбирала необхідні 25 тисяч!) під електронною петицією, яка була зареєстрована на сайті Президента України, з проханням про присвоєння Олександрові Біруку звання Героя України. Але поки що ніякого результату нема. Хоч Людмила каже:

«І хоч тоді Саші дали статус «обмежено придатний для служби» й був варіант вже не їхати на передову, а перевестися в тиллову структуру, він все одно вернувся до хлопців.»

– Я фотографувала кожну нашу мить, коли ми були разом. Хоч Саша й не хотів – сердився. Ніби передчувала, що то наша остання зустріч. А швидше всього – просто розуміла, що це війна, що може бути більше не побачити свого коханого. Олександр сам завжди казав: «Звідти вертаються «двохсотими» або «трьохсотими»...

Після своєї останньої відпустки Олександр Бірук воював ще більше трьох місяців. Про ці дні, тижні Людмила згадує так:

– Другого січня, – розповідає Людмила, – Саша сказав, що його призначили командиром стрілецького відділення, що він вже входить на завдання своїх хлопців. Я, як завжди, знаючи, коли чоловік йшов на позицію, стежила за тим, чи вже повернувся: якщо з'явився в мережі, прислав есемеску, то значить все добре. Так тривало ще день півтора місяця. А 15 лютого в нас була остання розмова – більше він не вийшов на зв'язок. До речі, якраз з цього числа Саша мав бути у відпустці, але він віддав її побратимові, в якого, не пам'ятаю, чи то дитина народилася, чи була інша якась поважна причина для невідкладної поїздки додому. Дізнавшись про це, я дуже засмутилася. Адже 1-го січня похоронили племінника, тож обступали тривожні думки – чи могла діждатися приїзду чоловіка. Натомість мене чекало найстрашніше – звістка, що він загинув.

Сталося так, що 20 лютого Людмила була в Луцьку – в обласному драмтеатрі вручали посмертну нагороду її племінника, Олександра Заремби, й вона поїхала за нею разом з його татом. Уже в той день, по суті, жінка знала, що з її Сашею сталося непоправне. Але ті, до кого дзвонила й розпитувала про нього, ще залишали їй якусь надію, оскільки «тіла не було». Та 21 лютого за-телефонував побратим чоловіка і сказав: «Олександра нема – після

Наречений було двадцять років, нареченому – двадцять три: вони ще не знали, що попереду в них тільки два десятки літ спільного життєвого шляху.

дитина, й чоловіка, вчилася жити (виживати), щоб іти далі.

– Ще в 2023 році, – розповідає Людмила, – коли я шукала племінника, то пішла вчитися на психолога. Надіялася, що чоловік повернеться живий з війни, і мені потрібні будуть навички, як йому допомогти. А вийшло так, що тепер допомагаю таким, як я сама, – дружинам, які втратили чоловіків, мамам, котрі поховали синів. Працюю психологом у центрі життєстійкості Камінь-Каширської громади. А поки цього центру не було, то волонтерила в районній організації Товариства Червоного Хреста.

А якщо до першого року великої війни повернутися, то виявляється, Людмила Бірук не раз ходила у військкомат:

– Чоловік йшов одною стороною, а я другою. Але мені щоразу говорили: «Ти учиш дітей, то йди і вчи» (Людмила Бірук уже чверть століття працює в Будинку дитячої та юнацької творчості, куди прийшла ще зовсім молодою, очолює тут зразкову студію «Кольоровий водограй». – Авт.). Потім пропонували посаду психолога у військкоматі, але я вже була в Центрі життєстійкості. Ніколи не стояла осторонь волонтерства – роблю, що можу, що в моїх силах.

Жінка говорила й про те, що, відчувалося, дуже наболіло на душі:

– Хто зрозуміє таких, як ми? Звичайно, той, хто пройшов через прожите нами. Я усвідомила, що поки сама собі не допоможу – тоби ніхто не допоможе. Бо навіть якщо щось і руку подасте, то все одно треба, щоб ти встала і далі йшла. Я, як і інші жінки, уже навчилася жити зі своїм болем. Питання: «Як ти?», яке доводиться чути, мене дуже тригерить. Бо як може бути, коли ти за два місяці похоронила племінника й чоловіка?

І про те, що війна, дай Бог закінчиться, розміркувала Людмила Бірук:

– І зараз бачиш, що військово-службовці після поранення їдуть назад на передову, бо не можуть вже тут жити – їм важко прийняти цивільне життя. Треба, щоб люди вчилися розуміти тих, хто пройшов через пекло. Важливо не обходити стороною чоловіка, у якого нема ноги чи руки, як інваліда, а, навпаки, допомагати йому. Скажу, що багатьох війна не зачепила, – вони живуть всі ці роки, як і раніше жили. Ім важко зрозуміти нас – дружин, котрі втратили чоловіків. Вони тільки стежать, як ми живемо, що робимо, що одягає, чи посміхаємося («Як так – не зламалася, встала?»).

Слава Богу, є люди, без яких я, мабуть, не справилася зі своїм болем! Є моя родина – батьки мої й чоловікові (я як називала скверімою й татом, то так і називаю), друзі. Сини мої дають силу жити, рхатися далі, бути і за маму, і за тата – вивчити їх, онуків дочека-тися, яких, на жаль, не судилося побачити їхньою батькові. ■

«СЛАВА БОГУ, Є ЛЮДИ, БЕЗ ЯКИХ Я, МАБУТЬ, НЕ СПРАВИЛАСЯ ЗІ СВОЇМ БОЛЕМ!»

Могла б бути окрема розповідь про те, як жінка, похоронивши за два місяці двох дорогих їй людей – племінника, котрий був їй, як рідна

Неспокійні серця

Першими свою Оленку привітали мама Ніна й тато Ігор Богонос і сестра Оксана.

Завдяки своєму блогу, волинянка здобула титул «Гордість Тернопілля»

Закінчення. Початок – на с. 16

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

«...МІЙ ШЛЯХ ДОРОСЛІШАННЯ РОЗПОЧАВСЯ В 23 РОКИ»

З Оленою хочеться радіти та сміятися, слухаючи її життєрадісні розповіді про те, як вона тишила-ся, «підстрибуючи мало не до стелі», коли отримала замовлення на онлайн-консультацію від першої клієнтки. Її вдячність приємно переповідали, скажімо, для досвідченої наставниці Жанни Накавацької, психологині Мар'янівського ліцею, та колег із Оваднівського ліцею. Олена Михайлівна із захопленням розповідає, наскільки до душі їй припало спілкування з дітьми, й не лукавить, мовлячи про обмеження, які вбачає у вчительській системі, та мізерну заробітну плату для молодих спеціалістів.

– Я жила з батьками, тому могла собі дозволити працювати в школі зі зарплатнею 5000–6000 гривень, а як з нею вижити в великому місті, не уявляю?! – не лукавить вона, аргументуючи своє рішення стати приватним психологом.

Нічні її клієнти – це люди віком 20–40 років із України, США та європейських країн. Було, що в тиждень брала по 20 онлайн-консультацій, незважаючи на виснажливість, але з народженням Яринки, який уже рік і два місяці, кількості зустрічей довелося зменшити вдвічі.

Більше того, клопотів додалося, коли молода сім'я вирішила збудувати власний бізнес, зайнявшись вирощуванням саджанців ожини, жимолості та інжиру. За два цього Олена з Володимиром купили неподалік Тернополя стару хату (фактично без комунікацій), звели біля неї близько 600 м теплиць, закупили елітні сорти обраних кущів, розмножили їх і зробили спробу продати! Перший млинець із тої продажі звівся нанівець. Проте після цього Олена, озброївшись інформацією про вирощування власноруч, стала доброзичливо рекламувати тепличну продукцію Петриків у соціальних мережах.

«НІКОЛИ НЕ ДУМАЛА, ЩО СТАНУ ЩЕ Й БЛОГЕРКОЮ...»

Шукаючи покупців на якісні, рідкісні сорти інжиру, жимолості та ожини, Олена, за її словами, й

сама не помітила, як у розповідях про догляд за ними та врожайність обмовилася про те, що вдалося зробити в старій-новій хаті. Коротенька розповідь про клопоти молодої господині на величезному об'єкті з теплицями, старими трюхлявими деревами, з усіма привабливими й ще захаращеними місцями «блиснула» неймовірним результатом для новоспеченої блогерки – першим мільйоном переглядів.

– Я була тоді на дев'ятому місяці вагітності, бізнесові мрії стали віддалятися від реалій, інколи мені здавалося, що ось-ось опустяться руки, але той перший мільйон лайків подарував мені впевненість у тому, що з помічю своїх помилок я дорослішаю та йду таки вірною дорогою, – знає ціну визнання молода інтернет-авторка. До речі, представницю цієї сучасної професії вона назвала себе, отримавши титул «Гордість Тернопілля».

«Володарка титулу «Гордість Тернопілля» в номінації «Інфлюенсерка року» не таїть: висока нагорода утвердила її самооцінку та додала натхнення до спілкування з наразі 200 000-ю аудиторією своїх підписників.»

До цього ж ... було по-різному: спершу на досі незнайомому поприщі публічності її до слів ранило кожне в'дливве, підступне, зневажливе чи глузливе слово хейтерів. Бо й справді, важко зрозуміти, чому люди на щирість відповідають іронією, на бажання спілкуватися – недовірою, на доброзичливу усмішку – ворожістю... Але Олена каже, що від гніву на них уже вилікувалася й не ображається на жодного, хто, скажімо, критикує її зовнішність, одяг, життєлюбність, порядки в господарстві і навіть даровану Богом вроду! Натомість чимало корисного засвоєно від людей, які дають дієві поради, діляться рецептами, добримими намірами, побажаннями, змістовними відгуками про події в житті Оленоїної родини та своїх сімей. Блогерка радіє, що чимало підписників пропонують їй стати друзями й відповідає їм добрим словом попри обмежений час.

«НАТХНЕННЯ ВСЮДИ ПОРУЧ НАС»

Володарка титулу «Гордість Тернопілля» в номінації «Ін-

флюенсерка року» з волинським корінням Олена Петрик (Богонос) не таїть: висока нагорода утвердила її самооцінку та додала натхнення до спілкування з наразі 200 000-ю аудиторією своїх підписників.

Блогерка приязно констатує: рекламний контент для Петриків-садоводів, звісно, важливий, але спілкуватися з користувачами соціальних мереж Олена тепер хочеться про все на світі, особливо, якщо йдеться про дітей, сімейний затишок, цікаві факти, життєрадісні історії, сенс кожного дня та дового життя... Натхнення ж бо поруч нас щовилинно. Розвиватися чимало порцію позитиву за бажання можна та варто в сніговій кучугурі, в якійсь старій хатній речі, в ароматній кружці кави чи рецепті тістечка, в бур'яні на подвір'ї, якщо воно своє, і навіть у високому тиніві в мрях, що ним, бува, хочеться відгородитися від світу бодай на кілька хвилин.

«Це так смачно, що не уявляється! – каже вдячна донька зі сторінок газети «Волинь» і додає: – «Волинь» – це топ-газета в нашій великій родині вже десятки років. Пам'ятаю, як ще дідусь Ананій чекав і читав її. Колись вона була така-а-а-а велика розміром! Цікавим це видання є завжди. Щоправда, з початком війни багато публікацій дуже «важкі» – смерті Героїв, горі їхніх рідних, тому читати їх важко, особливо старшим людям... Молімося, щоб закінчилася війна».

Вдячній вам, Олено, бо це теж свого роду відверта позиція нашої читачки! Своєю чергою, теж гордимось, що своєю харизмою зуміли торкнутися духовності славного Тернопілля, а на ваших професійних дорогах бажемо зустріти якнайбільше хороших людей! ■

Петрики не боялися купити стару хату, щоб стати на ню.

Мамина й татова доня Яриночка дуже любить бавитися там, де працюють батьки.

«...«ВОЛИНЬ» У НАШІЙ РОДИНІ – ЦЕ ЗАВЖДИ ТОП-ГАЗЕТА»

Запитую Олену, чи асоціює вона модерне інфлюенсерство, скажімо, з журналістикою, й вона резюмує: ці професії – це суцільна творчість, покликана насамперед цінувати людей. На закид недоброзичливців «про мільйони гривень, які заробляє блогерством», реагує мудро: «Звісно, це – не мільйони, але більше, як зарплата пересічного українця. До цього ж, порядні люди чужих грошей не рахують».

На побажання ж у коментарях ставати Олені серйознішою, навіть мені хочеться відповісти: «Встигне ще набутися й серйозною, й дорослою, й борони Боже, сумною, бо ще той не вродився, хто не плавав чи не журився».

... На урочистій церемонії в Тернополі першою Олену вітали її родина. Їй було до сліз приємно бачити поруч маму, тата, сестру Оксану й по-іншому бути не могло, настільки Богоносинці цінують даровану Богом сім'ю. Її оберегом величаво Боже слово та сердечну молитву, а всі роками, обожнюють години, в які куховарить батько.

«Це так смачно, що не уявляється! – каже вдячна донька зі сторінок газети «Волинь» і додає: – «Волинь» – це топ-газета в нашій великій родині вже десятки років. Пам'ятаю, як ще дідусь Ананій чекав і читав її. Колись вона була така-а-а-а велика розміром! Цікавим це видання є завжди. Щоправда, з початком війни багато публікацій дуже «важкі» – смерті Героїв, горі їхніх рідних, тому читати їх важко, особливо старшим людям... Молімося, щоб закінчилася війна».

Вдячній вам, Олено, бо це теж свого роду відверта позиція нашої читачки! Своєю чергою, теж гордимось, що своєю харизмою зуміли торкнутися духовності славного Тернопілля, а на ваших професійних дорогах бажемо зустріти якнайбільше хороших людей! ■

■ Кримінальне читиво

Найстрашніший маніяк із Волині убивав заради... «живого Бога»?

Володимир Никитюк

Звір у людському тілі – Володимир Никитюк.

Жителі села Довгоноси Ковельського району і досі з жахом й острахом за власні життя згадують ті часи, коли їхнім сусідом був Володимир Никитюк – жорстокий, абсолютно безсердечний чоловік, який запалювався з-пів слова, міг нагримати на будь-кого, побитися просто так, а ще знущався з тварин і підпалював стодоли, хоча чудово знав, що для людей, які тримають худобу, вони важливі

Ліна ВОГОНЬ

Про це йдеться у сюжеті ютуб-каналу Blogmayster і публікації інтернет-видання «Конкурент».

СПАЛИВ КІМНАТУ В ГУРТОЖИТКУ ТА ДІВЧИНУ

За ґратами Володимир Никитюк опинився у 21 рік – у 1991-му – за цілеспрямоване знищення державного і особистого майна, яке злочинець підпалив. Хоча це дуже по-канцелярському звучить і геть не передає суті того, як все виглядало на практиці. Насправді ж інцидент був куди насиченіший і більш трагічний. Тоді Никитюк мешкав у гуртожитку і

посварився з якимось хлопцем, а щоб помститися – залив його кімнату бензином і підпалив. Вогонь швидко поширився приміщенням – і в результаті постраждала дівчина, яка отримала страшні опіки, від яких врешті-решт померла. Але опіки отримав і сам підпалювач Никитюк. Навіть попри це він до останнього кричав, що не винуватий, але ані поліція, ані прокуратура, ані суд не повірили у це, тож зрештою Никитюк відправився за ґрати на дев'ять років.

ПРИНІС БАБУСІ ПИТИ КИСЛОТУ ЗАМІСТЬ ВОДИ

Відсидівши термін, зловмисник повернувся в рідне село. Тоді у волинських Довгоносах знову забули про спокій і безпеку. Никитюк абсолютно не змінився, більше того, односельці казали, що він поводить наче психічно нездорова людина.

Одного разу старенька попросила кримінальника допомогти їй принести води. Той повернувся зі склянкою, щоправда, – в ній була не вода, а кислота.

Місцеві згадували, що шалений сусід міг просто йти вулицею і, зауваживши, наприклад, курку, накинутися на неї, та просто випотрошити ножом на місці. А одного разу він нібито обікрав медпункт – єдиний на все село, а

потім викинув усі ліки в річку.

16-РІЧНІЙ ДІВЧИНІ ПРОЛОМИВ ГОЛОВУ

У 2001-му його заарештували за холонокровне вбивство. Тоді його звинуватили у нападі на 16-літню підлітку Руслану Книш із селища Люблинець. Дівчина навчалася в місті, а додому приїхала на канікули. Зловмисник підстеріг її на залізничному вокзалі, напав на неї, проломив їй голову, забрав речі і спалив їх ще до того, як приїхали правоохоронці. Ймовірно, боявся, що на одязі залишаться якісь його сліди.

Втім, інших доказів, які вказували саме на нього, не бракувало. Никитюка затримали. Хай як він страшенно не протестував проти цього, волаючи на всі боки, що не винен.

Але в підсумку свій термін за вбивство зловмисник отримав аж через сім років з моменту затримання. Правоохоронці, які працювали над цією справою, казали, що Никитюк вмів затягнути розгляд справи не на день і не на два – то докази піддавав сумніву, то на роботу прокуратури скаржився, то на погане самопочуття. Врешті-решт вирок – а це 15 років – йому оголосили аж у 2008-му.

Волинь врешті знову спокійно зітхнула. Володимира Никитюка

відправили відбувати покарання на Кіровоградщину.

ЗАБИРАВ МОЛОДІ ДУШІ НА СВЯТА

У перші дні травня 2016 року селище Пантаївка, що в Кіровоградській області, здригнулося від жаху. Мешканці були налякані і стривожені, адже зникла дитина. 15-річна Софія Буц пішла на дискотеку разом із друзями. Останній раз її бачили біля місцевого магазину о 10-й вечора, там Софія попрощалася з приятелями і попрямувала в бік свого будинку. На жаль, додому підлітка не повернулася. Шукали її довгі тижні.

А тим часом трагедія спіткала іншу родину вже в Олександрії – це місто десь на 70–80 тисяч населення. Там зникла дитина – 12-річний Ілля Макаров.

22 травня 2016 року у День Миколи Чудотворця хлопець вийшов із дому на прогулянку і вже не повернувся. Востаннє його бачили біля восьмої школи у місті. Хлопчик наче крізь землю провалився – жоднісінького сліду і натяку, де варто шукати.

Міг просто йти вулицею і, зауваживши, наприклад, курку, накинутися на неї, та просто випотрошити ножом на місці.

7 липня того ж 2016 року 21-річна Даша Озарко збиралася на вечірку – на свято Івана Купала. В Олександрії тоді влаштували гуляння біля води з вогнищем. На святкування Івана Купала Даша пішла не сама – разом із нею були подруга Алла з бойфрендом. Близько опівночі Алла із хлопцем пішли станцювати під останню пісню, Даша ж залишилася там, де вони і сиділи всі разом, але коли Алла повернулася, подруги вже не було. Алла подумала, що можливо подруга просто пішла додому раніше, але вирішила все ж їй зателефонувати.

За долю секунди вона почула звук дзвінка неподалік – він долинав з куців. Алла пішла перевірити, чи дійсно Даша, а коли відсунула гілки з листям, оніміла і завмерла – там лежало тіло: понівечене, закривавлене. Нападник пробив їй голову. Пізніше експерти встановлять, що слідів сексуального насилля на тілі дівчини немає.

2 серпня двоє рибалок у річці Інгулець виявили тіло. Згодом

з'ясувалося, що це 13-річний Стас Бойко. У дитини в кількох місцях був проламаний череп, а на шії сліди від мотузки. Судмедексперт сказав, що коли Стаса кинули у воду, він був ще живий, але сильно побитий.

Правоохоронці просто не мали жодних зачіпок. Єдине, що пов'язувало всі ці випадки – це дати. У кожній жертви відібрали життя у свято і неабияке, а саме свято, пов'язане з язичницькими або християнськими віруваннями.

Як ви вже зрозуміли, усі ці вбивства скоїв волинянин Володимир Никитюк, який у 2016 році вийшов на волю, але додому не поїхав, а вирішив осісти на Кіровоградщині. Його прихистили місцеві віруючі-п'ятидесятники...

ПРАВООХОРОНЦІ ЗНАЙШЛИ БЛОКНОТ ІЗ ДАТАМИ ВБИВСТВ

І все ж 16 серпня 2016 року Володимира Никитюка арештували на 60 діб. Виявилось, що ще 10 липня в районі одного з олександрійських парків він пограбував молоду дівчину. Їй вдалося втекти, а згодом жертва навіть змогла впізнати зловмисника. Так його дні на волі і закінчилися.

Коли правоохоронці прийшли з обшуком у закинуту споруду, де чи то жив, чи то просто час Никитюк, вони були, м'яко кажучи, шоковані.

Серед речей зловмисника поліцейські знайшли і речі, які належали вбитим напередодні дітям, а ще там був календар із дивними нотатками. Дати, відмічені у ньому, збігалися з датами вбивства неповнолітніх. Ба більше, в нотатнику який також знайшли правоохоронці, окрім іншого, була позначена ще одна дата – 17 серпня, і вказана адреса: Белінського, 6, – ймовірно, саме того дня і за тією адресою Никитюк планував скоїти чергове вбивство...

Цікаво, що, відбуваючи покарання в колонії, Володимир Никитюк відвідував усі богослужіння всіх конфесій і казав, що сповідує ідею «живого Бога». Що це – ніхто не може пояснити. Тож, найімовірніше, що всі його вбивства мали ритуальний характер.

... У кінці грудня 2025 року, після майже десяти літ досудового розслідування та судових розглядів у резонансному кримінальному провадженні щодо серії особливо тяжких злочинів в Олександрії на Кіровоградщині поставлено крапку: 55-літній Володимир Никитюк отримав довічне ув'язнення. ■

■ У номер!

Дитина вистрелила собі в ногу з батькової рушниці

Добре, що рушниця була пневматичною...

Катерина ЗАГАЙКО

На Волині дівчинка ненавмисно поранила себе із пневматичної зброї. Ківерцівський районний суд оштрафував батька постраждалої за те,

що не вгледів за донькою.

У постанові вказано, що інцидент стався 26 грудня близько 22-ої години.

Неповнолітня, перебуваючи вдома, знайшла у гаражі пневматичну рушницю та з необережності вистрелила собі в ногу.

Дитину з травмою доправили до медзакладу.

Правоохоронці склали на

батька дівчинки Ярослава Б. протокол за ч. 1 ст. 184 КУпАП (ухилення від виконання батьківських обов'язків).

На судове засідання чоловік не з'явився і причину неявки не повідомив.

Суддя, своєю чергою, дослідивши докази, визнав волинянина винним в адмінпорушенні й оштрафував на 850 гривень.

Також чоловік має сплатити в дохід держави 665 гривень судового збору. ■

■ Судова справа

Як покарали водія, який збив на авто велосипедистку з малолітньою дитиною

Цей випадок стався ще влітку минулого року. А рішення суду оголосили днями

Раїса ІВАНЮК

Шацький районний суд виніс вирок жителю села Пульмо, який у червні 2025 року збив велосипедистку з малолітньою дитиною.

Про це інформує телеграм-канал «Вечірній Світязь».

У селі Пульмо чо-

ловік їхав бусом зі швидкістю понад 67 км/год. Не дотримався безпечної дистанції та не зменшив швидкість – і налетів на жінку з дитиною.

Вона отримала переломи ребер і пневмоторакс (розрив легень і вихід повітря в плевральну порожнину). Дитина зазнала тяжких травм, небезпечних для життя.

Автомобіль був технічно справний, а водій мав можливість уникнути наїзду.

Чоловік визнав

вину, відшкодував витрати на лікування та пообіцяв і надалі допомагати родині.

Потерпілі не наполягали на суворому покаранні.

Суд призначив три роки позбавлення волі з річною заборонаю керувати авто.

Водночас його звільнили від відбування покарання з іспитивним строком один рік. Також він має сплатити майже 30 тисяч гривень за проведення експертиз. ■

■ Ну скільки можна?

Волинянки «підтримали» шахраїв

Черговими жертвою ошуканців стали жительки Горохівщини

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Так, пенсіонерці із села Перемиль Берестечківської територіальної громади Луцького району впало в очі в Facebook оголошення про «Зи-

мову підтримку» начебто від держави. Вочевидь, і в цьому випадку бажання отримати дармові гроші завадило поміркувати, що реклама може бути пасткою дурисвітів.

Прикро, бо правоохоронці на кожному кроці закликають не переходити за сумнівними посиланнями в соціальних мережах, в яких потрібно вказувати конфіденційну інформацію. Замість

цього чергова довірлива зробила все, як очікують шахраї: після того, як написала цифри з банківських карток, із них миттю зникли майже 19 000 гривень.

Ще більше «погоріла» інша її землячка: 52-річна жінка теж повірила невідь-кому, що її грошам на банківській картці потрібен захист, виконала вказівки шахрая й дуже швидко з її банківської картки безслідно зникли 99 495 гривень. ■

■ Резонанс

Відправив подружжя до лікарні, а себе – за ґрати на 14 років

Прокурори Камінь-Каширської окружної прокуратури в суді довели, що 43-річний чоловік незаконно придбав гранату Ф-1, носив її при собі, а після опівночі 13 липня 2024 року, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння на території домоволодіння у рідному місті, кинув її під ноги господарю оселі та його дружині

Наталія МУРАХЕВИЧ

Унаслідок вибуху 56-річний чоловік і жінка отримали осколкові поранення.

ному кримінальному провадженні – про заподіяння легких тілесних ушкоджень, у тому числі працівнику поліції, в зв'язку з виконанням ним

Фото: ukr.media.

Перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, чоловік кинув гранату під ноги господарю оселі та його дружині.

Унаслідок вибуху 56-річний чоловік і жінка отримали осколкові поранення.

На той час зловмисник був підозрюваним у ще од-

службових обов'язків (ч. 2 ст. 125, ч. 2 ст. 345 Кримінального кодек-

су України), йому було обрано запобіжний захід у вигляді цілодобового домашнього арешту, проте це не запобігло вчиненню нового злочину.

Суд визнав волинця винаватим у

закінченому замаху на умисне вбивство двох людей способом, небезпечним для життя багатьох осіб, і незаконному поводженні з бойовими припасами (ч. 2 ст. 15, п. 1, 5 ч. 2 ст. 115, ч. 1 ст. 263 КК

України) та призначив йому покарання у вигляді 14 років позбавлення волі.

Досудове розслідування здійснював Камінь-Каширський районний відділ поліції. ■

■ Герою слава!

Вручення нагороди «Золотий хрест» Олександрю Задорожному, який служив у 71-й окремій аеромобільній бригаді та виконував бойові завдання в найгарячіших точках фронту.

«Золотий хрест» – символ відваги та самопожертви

У приміщенні Маневицької селищної ради урочисто вручили почесний нагрудний знак Головнокомандувача Збройних Сил України «Золотий хрест» молодшому сержанту Олександрю Задорожному. Крім того, воїн нагороджений відзнакою Міністра оборони України «За поранення»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Високі державні відзнаки вручили селищний голова Олександр Гаврилюк та штаб-сержант відділення цивільно-військового

співробітництва Камінь-Каширського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки Григорій Ємчик.

Олександр Задорожній – уродженець Дніпропетров-

щини, ветеран військової служби та учасник бойових дій. Довгий час працював пожежником, а у 2021 році за контрактом приєднався до лав ЗСУ, служив у 71-й окремій аеромобільній бригаді та виконував бойові завдання в найгарячіших точках фронту.

У лютому 2025 року, захищаючи територіальну цілісність України під час боїв поблизу Курахового на Донеччині, він отримав важке

поранення. Через травму був звільнений зі служби за станом здоров'я.

Проживши довгий час на Дніпропетровщині, родина нещодавно оселилася в Маневичах, звідки родом дружина Тетяна. Подружжя Задорожних виховує двох дітей.

«Золотий хрест» – почесний нагрудний знак Головнокомандувача ЗСУ для рядового та сержантського складу за мужність, успішне виконання бойових завдань та високі показники у підготовці. Символ відваги та самопожертви, часто вручається за героїзм у бою. ■

■ Про це говорять

У Маневицькій громаді відновлено гаряче харчування для учнів

Поки що держава не відшкодовує повністю обіди дітям-чорнобильцям

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Відділ освіти, молоді та спорту Маневицької селищної ради повідомляє, що в закладах загальної середньої

освіти Маневицької громади відновлено організацію гарячого харчування для учнів. Фінансування послуг з харчування здійснюється за рахунок коштів державної субвенції (70%) та коштів місцевого бюджету громади (30%).

Нагадаємо, що на Волині близько 21 тисячі дітей, потерпілих від Чорнобильської

катастрофи, навчаються у школах Камінь-Каширського та Луцького районів. Значне число з них припадає на Маневицьку громаду. Відповідний Закон гарантує їм безоплатне харчування, проте державне фінансування покриває лише до 70 відсотків вартості. Решту 30 відсотків мають додавати міс-

цеві бюджети. Проте ці відсотки, як недавно повідомила народний депутат Ірина Констанкевич, тран-

засіданні ТСК з питань чорнобильців. Йшлося про «розробку чіткого й дієвого механізму, щоб держава

На Волині близько 21 тисячі дітей, потерпілих від Чорнобильської катастрофи, навчаються у школах Камінь-Каширського та Луцького районів.

сформуються у 80 мільйонів гривень на 2026 рік, що в час війни стає непосильною ношею. Тому-то безоплатне харчування для дітей-чорнобильців обговорювали в останній день січня на

у 2026 році повністю взяла на себе відшкодування харчування школярів на забруднених територіях». Цю позицію підтримали і члени ТСК, і представники профільних міністерств. ■

■ Пульс тижня

Іван Поремчук – переможець у ваговій категорії 97 кг серед молоді.

Уродженець Деревка поборов усіх на Чемпіонаті Європи

Завдяки Івану Поремчуку з цього села, що на Любешівщині, Гімн України знову звучав на світовій арені

Наталія МУХА

Наш земляк, котрий тренується в Академії змішаних єдиноборств «Воїн» у Луцьку, в складі збірної України брав участь у Чемпіонаті Європи зі змішаних єдиноборств ММА. Змагання відбулися в місті Белград (Сербія).

13 лютого Іван Поремчук у фінальному поєдинку переміг Давіда Магду з Сербії у першому раунді. Вагова категорія – 97 кг серед молоді. ■

Троє браконьєрів «влетіли» на 500 тисяч

Використовуючи заборонене знаряддя лову – невід, вони незаконно ловили рибу, завдавши природі шкоди на понад пів мільйона гривень

Наталія МУРАХЕВИЧ

Встановлено, що в листопаді 2025 року жителі села Залаззя Камінь-Каширського району самовільно, без отримання належного дозволу, займалися незаконним промислом на рибогосподарському об'єкті в урочищі Липове поблизу рідного села. Із уловом, який експерти згодом оцінили у понад 530 тисяч гривень, їх затримали працівники Державної екологічної інспекції.

Чоловіків обвинувачують у незаконному зайнятті рибним добувним промислом, що заподіяло істотну шкоду (ч. 1 ст. 249 Кримінального кодексу України). Камінь-Каширська окружна прокуратура обвинувальний акт щодо них направила до суду.

Зауважимо, що в ході досудового розслідування обвинувачені повністю відшкодували завдані збитки.

Досудове розслідування здійснював Камінь-Каширський районний відділ поліції. ■

Фото із фейсбук-сторінки НПП «Прип'ять – Стохід».

Сірі журавлі – один із символів Полісся.

Журавлі відчули весну...

14 лютого науковці НПП «Прип'ять-Стохід» зафіксували проліт 3 журавлів сірих (Grus grus), які повертаються з вирію до місць гніздування

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Журавель сірий – один із символів українського Полісся. Зазвичай ці величні птахи зимують у Південній Європі чи Північній Африці, а з першими ознаками весни повертаються в Україну.

Їхня поява вже в середині лютого може свідчити про вплив кліматичних змін на терміни міграції. У народі журавлі (а коли повертаються з вирію, – люди їх називають «веселики») символізують любов і вірність, адже створюють пари на все життя. Як інформують науковці НПП «Прип'ять-Стохід» на своїй фейсбук-сторінці, їх повернення в долину Прип'яті й Стоходу – одна з ознак близької весни. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

Тел.: 066 82 47 160 – **Водафон**
– Viber, Telegram, WhatsApp;
096 77 31 037 – **Київстар**
(Пн,Вт,Пт, 10-17).

АВТОРИНОК

● Куплю автомобіль марки Volkswagen, Audi, Opel до 2000 року випуску. Тел.: 0965069006, 0964121029.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ

● Якщо ви невисока, порядна жінка, яка втомилася від самотності й мріє про затишок — відкиньте сумніви та зателефонуйте. Я — пенсіонер (невисокий, худорлявої статури), проживаю неподалік Луцька. Маю шире бажання створити сім'ю, побудовану на любові, довірі та взаємодопомозі. Вірю, що разом ми подолаємо будь-яку самотність. Тел.: 096 10 77 892.

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясояєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підростки.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. Діє безкоштовно доставка.

Тел.: 0968322058, 0996278855 (Наташа); 0673629532, 0664087776 (Люда); 067-119-53-13 (Віка).

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ГРОМАДСЬКІ СЛУХАННЯ

Торчинська селищна рада Луцького району Волинської області повідомляє, що відповідно до рішення сесії Торчинської селищної ради № 58/50 від 27.08.2025 року, розпочато роботу з розроблення детального плану території земельної ділянки, площею 0,0605 га, для будівництва та обслуговування будівель торгівлі в селищі Торчин, вул. Незалежності, Торчинської селищної ради Луцького району Волинської області.

Розробник проекту містобудівної документації: ТОВ «Гео-Лендс».

Ознайомитись з проектом детального плану території, а також отримати додаткову інформацію можна за

адресою: вул. Незалежності, 82, селище Торчин, Торчинська селищна рада, Луцького району, Волинської області (I поверх, земельний відділ селищної ради).

Строк подання зауважень і пропозицій: приймаються до 10 березня 2026 року включно. Пропозиції та зауваження, подані після встановленого строку, не розглядаються.

Громадські слухання щодо проекту детального плану території будуть проводитись 11 березня 2026 року о 11 год. 00 хв. в приміщенні Торчинської селищної ради, селище Торчин, вул. Незалежності, 82, Луцького району, Волинської області (II поверх зал засідань).

В області зробили черговий крок до формування доступного середовища. Луцький технічний університет та Волинська ОВА підписали меморандум про співпрацю у сфері підготовки фахівців із фізичної безбар'єрності. Йдеться про навчання спеціалістів, які зможуть професійно оцінювати доступність будівель, вулиць і громадських просторів та надавати громадам практичні рекомендації.

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

— Гальмуємо п'ятами! Хто має зубні протези — тримайте!

Закінчення.
Початок — на с. 16

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

Дід Омелян ходив по хаті так нервово, ніби збирався не листівку передати, а міняти державний устрій.

У кишені кобуха лежала валентинка для баби Палажки.

Сердечко на ній було таке червоне, що могло б працювати маяком для закоханих.

— От скажи мені, душе моя грішна, — шепотів він до себе, — нащо я її купив... Жив же спокійно!

Тут із кухні вигулькнула Параска — швидка, як податкова перевірка.

— Чого це ти так кишеню нагладжуєш? Гроші завелися?

— Та ні... то я... вентиляцію роблю.

— У кишені?!
Омелян зрозумів: конспірація тріщить.

...А в хаті баби Палажки тим часом теж кипіла стратегія.

Вона тричі переписала текст валентинки для Омеляна.

Спочатку було: «Любов не старіє». Потім: «Перше кохання не іржавіє». А, зрештою, написала простіше: «Ну що, Омеляне... ти не шкодуєш за 1987-ий рік?»

Подивилась — і сама почервоніла, як буряк у борщі.
— Господи, — прошепотіла, — аби тільки Параска не довідалась... Бо вона ж не жінка — вона служба безпеки!

І ще ж дід Левко, який останнім часом крутився біля неї так завзято, ніби збирався вже не свататися, а брати фортецю.

— Палажко, — казав він учора, — у нашому віці головне не тиск, а щоб було кому той тиск міряти...

ЛИСТОНОША З ОСОБЛИВОЮ ПОШТОЮ

...У двері грюкнули так, що навіть кіт Мурчик підскокчів і на всяк випадок зробив вигляд, ніби він тут просто проїздом.

На порозі стояв листоноша Іван Почуй-Зубрицький —

червоний від морозу й важливий, як дипломат перед підписанням мирної угоди.

— Пошта! Разом із «Волинню» і «Цікавою газетою» ще й другий випуск «Цікавої читанки». І — валентинки! Та... е-е... офіційна кореспонденція!

— Яка ще кореспонденція?! — миттю насторожилась Параска, витираючи руки об фартух так, ніби готувалася або приймати гостей, або відбиватися.

Іван зробив паузу, гідну районного театру.

— Повістки.

У хаті стало тихо, як у погребі опівночі.

Дід Омелян навіть автоматично втягнув живіт і випростався — ніби його вже міряли на гімнастерку.

— Та жартую я! — зареготав листоноша. — То запрошення на збори громади. Але слово тепер таке, що ним і чай можна остуджувати.

Зітхнули всі так синхронно, ніби репетирували хор.

І саме в ту мить у прочинені двері обережно прост-

йозніша за ковбасу й газети... сьогодні в повітрі пахне валентинками».

І за хвилину біля столу вже тіснилися всі четверо — так щільно, що між ними й мороз не протиснувся б.

А разом із ними в хату тихенько зайшло й те невидиме, але знайоме кожному передсвяткове хвилювання...

Бо валентинки — річ небезпечна. Особливо, коли адресати стоять поруч.

ЛЮБОВНИЙ ЧОТИРИКУТНИК ПЕРЕХОДИТЬ У БАГАТОКУТНИК

Плутанина почалася миттєво.

Валентинка Омеляна — до Палажки. І, звісно, до Параски.

Палажчина — до Омеляна. І Парасчина.

А Палажці — одразу дві. Як і... Парасці. Хто-хто, а вона на це не сподівалася.

Тому Параска повільно підняла брову. Ту саму. Небезпечно.

— Це що, — сказала голосом, яким зазвичай оголошують вироки, — у нас тут ро-

« Коли хтось здатен втратити все заради правди — дрібні ревності виглядають, як суперечка через останній вареник. »

лизнули баба Палажка та дід Левко.

— Ой, а ми дивимось — Іван до вас звернув, — ніби між іншим мовила Палажка, струшуючи з хустки уявний сніг. — Думаємо, може, щось важливе...

— Ага, — підтакнув Левко. — Бо в нашому віці, знаєте, кожна кореспонденція або лякає, або радує. Середнього вже не дано.

Параска примружилась: — То ви за поштою чи... за новинами?

— Ми — за компанію, — швидко відповів Левко. — Удвох боялися чекати.

Мурчик лівово глянув на всіх і подумав (але так, щоб усі зрозуміли):

«От дивина... тільки листоноша на поріг — і вже пів села в хаті. А як він ковбасу привозить, то така черга, що навіть котів на руки беруть — аби місце зайняли. Але сьогодні, бачу, справа сер-

мантична демократія?

Левко поправив шарф: — Любов, Параско, як маршрутка — хто встиг, той і сів.

— Я вам зараз так «пересяду»... — відрубала вона, але глянула на Палажку:

— То це він у кишені тримав для тебе валентинку?

...Повітря між ними можна було різати ножем і намазувати на хліб.

— Ти на мого Омеляна не кліпай!

— Я не кліпаю... То він сам до мене ходив!

— Бо стежку в снігу проптавав!

Омелян тихо прошепотів Левкові:

— Може, прикинемося меблями?

— Пізно, — відповів той. — Нас уже інвентаризували.

РАПТОМ — ПРО ГОЛОВНЕ

І тут Палажка, замість виправдання, тихо промовила:

— Чули, що того нашого хлопця... Гераскевича... не допустили?

Усі стихли.
— Він же все поставив на карту, — мовив Омелян. — Кар'єру, спокій... Та й гроші, мабуть. А все через позицію. Через пам'ять.

Параска витерла очі краем хустки.

— От у кого серце сталеве... Летить із гори швидше за вітер — і не ховається.

Левко кивнув:

— Такі хлопці — то наша гордість. Вони показують світу, що честь не продається навіть за олімпійські медалі.

Помовчали.

І сваритися вже якось не хотілося.

Бо коли хтось здатен втратити все заради правди — дрібні ревності виглядають, як суперечка через останній вареник.

САНЧАТА З «ВОЛИНЬ» І ВЕЛИКЕ ГРУШАНСЬКЕ РАЛІ

— А ходімо і ми з гори спустимось! — раптом вигукнув Левко.

— На чому? — спитала Параска.

Листоноша хитро витяг пакети від газети «Волинь».

— Найшвидший транспорт після думки!

За десять хвилин вони вже летіли вниз.

Параска кричала:

— Омеляне, якщо виживу — пробачу тобі всіх твоїх голубок!

Палажка реготала:

— А якщо ні — заберу з собою!

Омелян молився стиха, але швидко.

Левко керував, як капітан корабля.

— Гальмуємо п'ятами! Хто має зубні протези — тримайте!

Вітер свистів, щоки палали, а серця билися так, ніби кожному знову по двадцять.

І раптом — сліди.

Великі.

— Ведмідь?.. — прошепотіла Параска.

— Чи «ухилянти» до білорусі? — додав Омелян.

Левко придивився — і зареготав:

— Та це трактор Павла Вареника — рідного брата дільничного Петра Вареника! Його навіть ведмеді об'їжджають!

Сміялися так, що ліс луною відповідав.

ВИСНОВОК МУРЧИКА-КОПІЛОТА

Кіт сидів посеред дороги — єдиний, хто не ковзав.

— Ну що, двоногі... Любов — як ця ваша грушанська траса. Слизько, страшно, зате який розгін!

Позіхнув.

— Не бійтеся ревнувати. Бійтеся тільки того дня, коли перестанете чекати одне одного вдома.

І вже зовсім тихо додав: — Бо світ тримається не лише на тих, хто мчить із крижаних трас.

Він тримається ще й на тих, хто вмів любити — вперто, смішно і без вихідних.

Потягнувся.

— А тепер розходьтесь по хатах. Бо хоч куди вас занесе життя — повертаються завжди туди, де їх люблять.

Навіть якщо там уже прочитали вашу валентинку...

Далі буде. ■

Олімпіада – 2026

Сергій Бубка – український чемпіон чи проросійський найманець?

Щодня ми із завмиранням серця стежили за скандалом, що розгорнувся довкола МОК та українського скелетоніста Владислава Гераскевича. І що цікаво – у Міжнародному олімпійському комітеті, в принципі, є українець, який мав би захищати і відстоювати наші інтереси. Але... Це – Сергій Бубка, який має бізнес на росії та окупованих територіях. І саме той Бубка, виключення якого зі складу МОК марно домагався той самий Гераскевич...

Владислав Гераскевич

був дискваліфікований на Олімпійських іграх-2026 через шолом із зображенням загиблих українських спортсменів.

Сергій Бубка

Не визнав росію агресором. Не захистив інтереси України як член виконкому МОК.

Він НЕ Герой України

Член МОК Сергій Бубка навіть не створив видимість захисту Владислава Гераскевича, який на своєму «Шоломі пам'яті» зобразив убитих росією українських спортсменів.

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, заступник директора Агентства моделювання ситуацій

Всі вже встигли забути, але знаний любитель росії Сергій Бубка от прямо зараз є членом МОК.

І логічно, що він навіть не намагався зобразити захист прав українських спортсменів на вшанування пам'яті вбитих росією, на дистанціювання від росіян, яких пускають як «нейтральних» (не ставати на п'єдестал, не тиснути руки). І ясно, що ніякого спротиву поверненню росіян в міжнародний спорт Бубка і не думає чинити.

А з Владиславом Гераскевичем у Бубки окрема історія: скелетоніст свого часу ініціював виключення Бубки з Національного олімпійського комітету (НОК) – після розслідувань «Бігус Інфо», що той у час війни веде бізнес на росії. При тому, що Бубка багато років за будь-якої влади очолював НОК України і цілком комфортно почувався.

Газета «Трибуна» колись оприлюднювала запис одного із засідань комісії атлетів НОК: Гераскевич вимагав якось Бубку покарати. Це в комісії не підтримали, бо проблем з Бубкою не бачили.

«Я не знаю, які в тебе [це до Гераскевича] відносини з Сергієм Назаровичем Бубкою, що він тобі зробив, де він тобі на..ав, але зараз комісія збралася щодо інших питань. Мене дуже злить,

що ти трошечки лізеш туди, куди тобі не треба», – говорила олімпійська чемпіонка з веслування Анастасія Коженкова (олімпійська чемпіонка-2012, чемпіонка світу та Європи, до речі, 40-річна уродженка Ковеля. – Ред.).

«Сергій Назарович Бубка подав заяву в суд, хай суд із цим розбирається. А ми, зі свого боку, не маємо права робити, щоб не втрачати авторитет на міжнародній арені. Тому що я більш ніж впевнена, що це заказна вся штука, за яку заплачені гроші», – заявляла Президент Асоціації олімпійців України Ніна Уманець (срібна призерка Ігор XXII Олімпіади (1980) з академічного веслування у складі вісімки, п'ятиразова чемпіонка світу. – Ред.). Яка повага до Бубки! Тільки на ім'я й по-батькові із затримкою подиху! До сліз!

Теперішній голова Святошинської РДА («Слуга Народу») Георгій Зантарая (перший чемпіон світу з дзюдо в історії України (2019), голова комісії атлетів НОК. – Ред.) теж тоді проїхався по Гераскевичу: «Я вважаю, що про цю людину багато говорити не можна. Як спортсмен він не досяг нічого. Як патріот він... Я не знаю, а його не бачив в країні, щоб він там дуже активно допомагав».

От така в нас банка з павуками, ота НОК – і ніхто там поки навіть не пробував палицею пошурувати, щоб

збідьорити любителів росії і Бубки. Бо, як я вже казав, влада України не вважає представництво на міжнародній спортивній арені чимось важливим, що реально впливає на імідж держави. І тим більше не вважає проблемою проросійські настрої що в окремих спортсменів, що в більшості чиновників від спорту. Все тримається на особистих принципах і на патріотизмі конкретних спортсменів.

Але дійсно стало цікаво: що, Бубку, так і не зберуть-

пропозиції представників МОК та наголосив, що готовий виступати на змаганнях виключно у «шоломі пам'яті», – зазначається у заяві НОК України.

Звісно, проросійський МОК дискваліфікував Владислава Гераскевича.

P.S. «Ти вже виграв, хлопче. Незалежно від того, який покажеш спортивний результат, – ти вже переміг», – так оцінила позицію скелетоніста відома письменниця, уродженка Луцька Оксана Забужко.

«Скелетоніст Владислав Гераскевич свого часу ініціював виключення Бубки з Національного олімпійського комітету після розслідувань «Бігус Інфо», що той у час війни веде бізнес на росії.»

ся турнути, сидітиме в МОК, поки вперед ногами не винесуть, як генсеків?

А з Гераскевичем і «Шоломом пам'яті» (де є фото і дітей-спортсменів – росія вбила п'ятьох, наймолодший, дзюдоїстці Вікторії Івашко, було лише 9) МОК, де сидить Бубка, слізно просило «піти на компроміс»: вдягти на заїзд чорну пов'язку замість шолома з фото, а шолом допустимий, але не на дистанції, а в міксзоні «до» і «після», «щоб ми не дискваліфікували»...

«Владислав Гераскевич не погодився на озвучені

Після дискваліфікації президент України Володимир Зеленський нагородив Владислава Гераскевича орденом Свободи, а український бізнес вирішив скласти грішми і виплатити спортсмену 125 тисяч доларів – стільки, скільки українська держава виділяє для «золотих» медалістів.

P.P.S. Народна депутатка Оксана Савчук (ВО «Свобода») звернулася до Президента України з вимогою розглянути питання про розбавлення звання «Герой України» Сергія Бубку та Яну Клочкову. ■

УВАГА, КОНКУРС!

А ви грали у газетне «Що? Де? Коли?»

Якщо відгадаєте, що ми сьогодні заховали, – отримаєте приз!

ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ

Грицько ГАРБУЗ

Принцип нашої інтелектуальної вікторини справді нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрый гарбуз перетворився на грізний гранатобуз).

Умова – найпростіша: хто перший надішле правильну відповідь, той і стане переможцем та отримає спецприз.

А разком для вас стане спецзавдання №2 у 2026-му році і відповідь на нього. Переконаєтеся, що нічого складного ми не ховаємо.

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-2-2026

Друзі, а сьогодні ми заховали казковий предмет. Принаймні, таким він був для нас у дитинстві. Сучасну малечу навряд чи таким зацікавиш в епоху смартфонів і дивайсів... Втім, хто і зараз «розчарує» його, матиме змогу «зачарувати інших».

«Пан», «Україна», «...я люблю свою хату поліську», «пісня», «без верби й калини...», «казка», «корови», «сестра писанки», «вівці», «коханій», «клен», «Оксана Забужко», «Гоу_Ей», «ловець пацюків», – це слова і фрази з асоціативного ряду, які допоможуть вам відгадати, що ми сьогодні заховали.

Що знаходиться у гранатобузі?

Прочитали? Тепер оголошуємо правильну відповідь – це **«Сопілка»**. Тому перегляньте ще раз асоціативний ряд, як він пов'язаний із нашою загадкою. Невже це було таке надскладне запитання? Ні.

Переконали, що читачі зі стажем нашої газети в дитинстві під час випасання корів і овець не раз власноруч виготовляли різноманітні дудки-сопілки. Також із малих років ми чули легенду-казку про ловця пацюків – Гамельнського щуролова, який врятував місто, завдяки двійній грі на сопілці, любителі творчості Оксани Забужко одразу згадають її прекрасну «Казку про калинову сопілку» (2000), а прихильники сучасної етномузики при назві «Гоу_Ей» також одразу мають асоціацію із сопілкою...

А першим надіслав правильну відповідь на спецзавдання №2 – **Анатолій Скальч із міста Жмеринка Вінницької області**, який й отримає приз від Грицька Гарбуза.

Віват переможцю! А нам час оголошувати нове завдання.

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-7-2026

«Парнас», «син Зевса та Лето», «Мадам...», «ім'я», «головна фішка курорту на Львівщині», «шерстяні», «друзі ДСНС», «любители молока і риби», «ніби начиталися Глазового», «свистуни», «залишили землю», «доктори наук», «родоначальники стилю»...

Якщо ви поєднаєте ці слова з асоціативного ряду, то здогадаєтеся, фото із чим зображенням ми сьогодні заховали.

Хто зображений на світліні у гранатобузі? Слово-відповідь треба надіслати до 26 лютого 2026 року (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Міндичгейт» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧУКІ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

			8					
		4						1
9	6	4						8
			6					7
6								5
				3	6	4		
	6	2		9		1		
	1		2	6	7			
8				5	2			9

Відповіді на судоку за 11 лютого.

4	9	3	8	2	7	5	1	6
8	5	2	1	6	9	4	3	7
7	6	1	5	3	4	9	2	8
9	3	6	4	5	1	8	7	2
5	1	8	7	9	2	3	6	4
2	7	4	3	8	6	1	5	9
3	2	7	9	4	5	6	8	1
6	4	5	2	1	8	7	9	3
1	8	9	6	7	3	2	4	5

Анекдоти

Серед ночі поліція зупиняє п'яну панянку:
– Куди поспішаємо?
– На лекцію.
– Хто ж у такий час лекції читає?
– Чоловік!

Слухається справа про з'валтування. У залі суду з'являється позивачка в ультракороткій спідниці. Суддя запитує в неї:
– Ви пропонуєте почати просто з огляду місця злочину?

Розповідає одна подруга іншій:
«Я поїла його три дні, а потім притягла в ЗАГС і кажу: « Ми – на пошті, тобі прийшла бандероль. Розпиши!».

– Ким ти працюєш?
– О, в мене древня професія! Я сплю за гроші!
– Що, проститут?...
– Ні, я – сторож!

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
21, 28 лютого; 7 березня.
ефективне лікування від **АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.17

ЧЕТВЕР, 19 ЛЮТОГО

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1"
10.30, 1.40 "Одруження наосліп" **14.00** Т/с
 "Учениця Мольфара 2"
18.00, 19.00, 20.00, 21.00
 Мелодрама "Ціна втечі"
22.00, 22.55, 23.50, 0.45
 Драма "Хороший лікар 7"
5.30 "Життя відомих людей"

К-1
3.00 "Дай лапу" **4.40**
 "Так не буває" **7.25, 0.25**
 "Інший світ" **10.00** Т/с
 "Мисливці за реліквіями 1 сезон." **11.55, 19.10, 22.20**
 "Камон з Узол і Манько"
13.05 "Світ_огляд з Машею Себовою"
14.25, 16.55 "Орел і Решка. Дайджест"
16.00 "Пригоди з Яною Метьолкіною" **17.20** Т/с
 "Мисливці за реліквіями 2 сезон." **21.00** "Андрій подорожує"

5 КАНАЛ
6.00, 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор)
6.45 Марафон "Незламна країна" (Повтор) **7.45** Герої України **8.30, 14.40, 23.45** Серед нас **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.20, 18.20, 19.30, 0.45, 1.50, 3.45, 4.50** Марафон "Незламна країна" **20.00** ТРО Медіа **21.45** Легендарні воїни **22.45** Новини ВВС **23.00** Час новин. Підсумки дня **0.00, 3.00** Час новин (Повтор)

2+2
6.00 "Джедаї" **6.20, 9.05** Т/с "CSI: Місце злочину Майамі" **10.55, 2.05** "Загублений світ" **15.55** Х/ф "Афера Томаса Крауна" **18.05** Х/ф "Наглядач" **20.00** Х/ф "Втікачі" **21.55** Х/ф "Жандарм на відпочинку" **0.00** Х/ф "Людина-вовк" **4.25** "Помста природи"

ЕСПРЕСО TV
0.00 СвітОгляд з Євгеном Магдою **1.00** Інформаційний марафон **2.00, 6.00, 10.00, 14.00, 19.00** Тепер Головне **3.00, 13.05** Європейці з Лесею Вакулюк **4.00, 16.00, 20.15** Євроінтеграція з Юрієм Фізером **5.00** Студія Захід з Антоном Борковським **7.00, 8.00, 9.01** Варшава-Київ. Ранок **7.10, 8.10, 9.10** Український Фокус. Ранок **9.00** Хвилина мовчання **11.00** Свобода Live **12.05** НОВИНИ **12.30** Розмовна студія **15.00** Хроніки інформаційної війни **15.30** Донбас Реаліі **17.00** Відбудова **18.00** Союзники **20.00** ВВС Україна **21.15** Говорить Великий Львів **23.00** Свобода Live

MEGA
6.00 Шість соток **7.50** Удачний проект **9.20** Правда життя **10.30, 16.40** Таємниці світу **11.50** Мандри: список бажань **12.50** Наці-гіганти **13.50** Містичні історії **17.50** Вижити на краю землі **19.50** Тварини-бійці **21.50** Досьє прибульця **23.50** Король Франції **2.50** Останній день диктатора

СТБ
3.35, 10.55 Т/с "Історія одного злочину" **8.10, 1.15** Т/с "Морська поліція: Лос Анджелес" **13.35** Т/с "Сліпа" **17.10** Т/с "Слід" **20.00** Т/с "К.О.Д." **21.55** Т/с "На лінії життя"

ICTV2
3.00 Т/с "Два з половиною чоловіки" **3.25** Громадянська оборона **4.30** Т/с "Відділ 44" **5.15** Антисомбі **7.00** Ранок у великому місті **8.00** Д/ф Підйома сила **9.45** Т/с "Розтин покаже 2" **11.40** Т/с "У полі зору 5" **14.35** Х/ф "Смерть на Нілі" **16.55** Х/ф "Відшкодування збитків" **19.00, 20.00** Т/с "Розтин покаже 3" **21.55** Х/ф "Термінатор 4: Нехай прийде спаситель" **0.00** Звернення Президента України **0.10** Д/ф Реал **1.55** Д/ф Ти чуєш мене, друже?

НОВИЙ КАНАЛ
3.35 Знають навіть діти **4.05** Екси **5.35** Північний check-in **6.25** Т/с "Надприродне" **8.05** Хто зверну? **10.10** Х/ф "Сутінки" **12.40** Х/ф "Сутінки. Сага. Новий місяць" **15.05** Х/ф "Сутінки. Сага. Затемнення" **17.40** Х/ф "Магічні двері" **19.50** Х/ф "Легенда про Тарзана"

БІГУДІ ТБ
6.00 Телемагазин **7.30, 4.30** Сімейні мелодрами **13.50, 22.40** Говорить Україна **18.00** Т/с "Жінка" **20.00** Т/с "Нічна казка" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

П'ЯТНИЦЯ, 20 ЛЮТОГО

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1"
10.30 "Міняю жінку"
14.55 Х/ф "У ліжку з ворогом" **17.00** Х/ф "Некерований" **19.00** Х/ф "Макс Пейн" **21.10** Х/ф "Нескінченність" **23.15** Х/ф "Імперія вовків" **2.00** "Світ навиворіт"

5 КАНАЛ
6.00, 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор)
6.45 Марафон "Незламна країна" (Повтор) **7.45** Герої України **8.30, 14.40, 23.45** Серед нас **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.30, 18.20, 19.40, 0.45, 1.50, 3.45, 4.50** Марафон "Незламна країна" **20.00** Завтра сьогодні **20.30** Український свідок **21.45** Євромакс **22.15** ТРО Медіа **22.45** Новини ВВС **23.00** Час новин. Підсумки дня **0.00, 3.00** Час новин (Повтор)

2+2
6.00 "Помста природи" **6.50, 9.30** Т/с "CSI: Місце злочину Майамі" **11.15** Х/ф "Довга ніч" **13.00, 2.30** "Загублений світ" **16.30** "Європа. Якщо завтра війна?" **18.00** 17 тур УПЛ "Динамо" - "Рух" **19.55** Х/ф "Книга Ілая" **22.20** Х/ф "Тихоокеанський рубіж: Повстання" **0.25** Х/ф "Червона спека" **5.00** "Джедаї"

ЕСПРЕСО TV
0.00, 4.00 Європейці з Лесею Вакулюк **1.00, 5.00** Східний Щит **2.00, 6.00, 10.00, 14.00, 19.00, 23.00** Тепер Головне **3.00** Інформаційний марафон **7.00, 8.00, 9.01** Варшава-Київ. Ранок **7.10, 8.10, 9.10** Український Фокус. Ранок **9.00** Хвилина мовчання **11.00, 21.15** Свобода Live **12.05** НОВИНИ **12.30** Розмовна студія **13.05** Донбас Реаліі **13.30, 15.30, 22.10** Хроніки інформаційної війни **15.00** Крим Реаліі **16.00, 20.15** Центр Європи **17.00** Союзники **18.00** Студія Захід з Антоном Борковським **20.00** ВВС Україна **22.40** Судовий контроль з Тетяною Шустровою

MEGA
6.00 Шість соток **7.50** Удачний проект **9.20, 1.20** Правда життя **10.30, 16.40** Таємниці світу **11.50** Мандри: список бажань **12.50** Наці-гіганти **13.50** Містичні історії **17.50** Вижити на краю землі **19.50** Тварини-бійці **21.50** Досьє прибульця **23.50** Король Франції **2.50** Скептик

СТБ
3.00 Т/с "Хід прокурора" **3.45** Т/с "Історія одного злочину" **9.10** Т/с "Мама" **13.15** Т/с "Мама. Продовження" **17.10** Т/с "Слід" **20.00, 1.10** Т/с "К.О.Д." **22.55** Х/ф "Юрик"

ICTV2
3.00 Д/ф Революція Гідності **3.50** Антисомбі **4.10** Т/с "Відділ 44" **5.00** Служба розшуку дітей **5.05, 8.00** Громадянська оборона **7.00** Ранок у великому місті **8.40** Т/с "Подвійні ставки" **14.25** Т/с "Доброволець" **20.00** Х/ф "Довбуш" **22.30, 0.10** Х/ф "В ім'я короля: Історія облоги підземелля" **0.00** Звернення Президента України **0.50** Т/с "Два з половиною чоловіки"

НОВИЙ КАНАЛ
3.00 Знають навіть діти **3.50** Коханья на виживання **5.25** Північний check-in **8.10** Х/ф "Солодкий листопад" **10.50** Х/ф "Сабріна" **13.40** Х/ф "Сутінки. Сага. Світанок. 1 ч." **15.55** Х/ф "Сутінки. Сага. Світанок. 2 ч." **18.00** Х/ф "Всевидаче око" **20.00** Х/ф "Королівство" **22.10, 0.10** Х/ф "Снайпер" **0.00**

БІГУДІ ТБ
6.00 Телемагазин **7.30, 4.30** Сімейні мелодрами **13.50, 22.40** Говорить Україна **18.00** Т/с "Жінка" **20.00** Т/с "Нічна казка" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

СУБОТА, 21 ЛЮТОГО

1+1
6.30, 11.00, 1.10 "Світ навиворіт" **8.00**
 "Сніданок. Вихідний" **15.00** Мелодрама "Танець метелика" **19.00, 21.00** "Вечірній квартал 2024" **23.10** "Клуб 1% 2"

5 КАНАЛ
6.00, 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор)
6.45 Марафон "Незламна країна" (Повтор) **7.45** Герої України **8.50** Натхнення **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.20, 10.15, 18.20, 0.45, 1.50, 3.45, 4.50** Марафон "Незламна країна" **11.15, 11.35** Машина часу **12.30, 19.20** Легендарні воїни **13.15** Завтра сьогодні **13.40, 14.30, 23.35** Серед нас **14.00** Євромакс **15.30, 21.35** Невигадані історії **16.15** Д/ф **20.00** Рандеву **23.00** Час новин. Підсумки дня **0.00, 3.00** Час новин (Повтор)

2+2
6.00, 4.45 "Джедаї" **7.20, 2.25** "Загублений світ" **13.20** Х/ф "Втікачі" **15.20** Х/ф "П'ятий елемент" **18.00** Х/ф "Зламана стріла" **20.05** Х/ф "Ковбої проти прибульців" **22.40** Х/ф "Оверлорд" **0.45** Х/ф "Фатальна пристрасть"

XSPORT
6.00 Баскетбол. Суперліга **7.40** Благодійний вечір професійного боксу: Black Sea Rumble **8.30** Формула-1: Жени щоб вижити **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.55** Волейбол. Кубок України. Чоловіки. Пряма трансляція **20.00** Змішані єдиноборства. Професійний турнір "Kratos 24: Spirit of the night" **21.25** autocentre. ua. Mazda CX-60. Прем'єра **22.00** Х/ф "Наймани вбивці" **23.40** Х/ф "Осине гніздо" **1.40** Бокс. Благодійний турнір на підтримку ЗСУ **3.00** Інформаційний марафон

MEGA
5.50 Шість соток **8.00** Удачний проект **9.00, 1.40** Україна: забута історія **9.50** Таємниці світу **11.50, 22.50** Містичні історії **14.45** Тварини-бійці **16.50** Мандри: список бажань **20.50** Райдужні пташки **21.45** Містика: Безтілесні **0.50** Слідами великих письменників **2.20** Скептик

СТБ
3.10 Т/с "К.О.Д." **14.55** Т/с "Белла Віта" **19.00** Т/с "Дрібне пташеня" **23.10** Х/ф "Холостак" **1.25** Т/с "Слід"

ICTV2
3.00, 1.40 Т/с "Два з половиною чоловіки" **3.50** Т/с "Відділ 44" **4.40, 6.20** Громадянська оборона **5.20** Антисомбі **7.25** Х/ф "В ім'я короля: Історія облоги підземелля" **9.50** Х/ф "Пограбування на Бейкер-стріт" **12.00** Х/ф "Війна" **14.00** Х/ф "Ідентифікація Борна" **16.20** Х/ф "Перевага Борна" **18.20** Х/ф "Ультиматум Борна" **20.40** Х/ф "Спадок Борна" **23.05, 0.10** Х/ф "Джейсон Борн" **0.00** Звернення Президента України

НОВИЙ КАНАЛ
3.00 Знають навіть діти **3.40** Ле Маршутка **4.40** Північний check-in **5.30** Однією правою **6.10** Іжа України **9.55** М/ф "Крижане серце" **11.50** М/ф "Крижане серце 2" **13.50** Х/ф "Троя" **17.05** Х/ф "Дракула: Невідома історія" **19.00** Х/ф "Атомна блондинка" **21.30** Х/ф "Чорна канарка" **23.30, 0.10** Х/ф "Інший світ" **0.00** Звернення Президента

БІГУДІ ТБ
6.00, 4.30 Сімейні мелодрами **6.30** Телемагазин **7.30, 22.40** Говорить Україна **12.10** Т/с "Заборонений п'лід" **18.00** Т/с "Жінка" **19.00** Т/с "Нічна казка" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

НЕДІЛЯ, 22 ЛЮТОГО

1+1
6.30, 11.00, 1.05 "Світ навиворіт" **8.00**
 "Сніданок. Вихідний" **14.45** Х/ф "Макс пейн" **16.55** Х/ф "Нескінченність" **19.00** Драма "Хазяїн - 2. На своїй землі" **21.00** "Клуб 1% 2" **23.00** Х/ф "Сонна лошина" **4.00** "Одруження наосліп" **5.05** "Життя відомих людей"

5 КАНАЛ
6.00, 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор)
6.45 Марафон "Незламна країна" (Повтор) **7.45, 17.15** Герої України **8.50** Натхнення **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.20** Наживо: Божественна літургія ПЦУ **11.30, 12.30, 18.20, 0.45, 1.50, 3.45, 4.50** Марафон "Незламна країна" **13.20** Невигадані історії **14.10, 14.30, 21.35** Машина часу **15.20** Дайджест **16.00** Рандеву **19.30, 22.00** Д/ф **23.00** Час новин. Підсумки дня **23.35** Серед нас **0.00, 3.00** Час новин (Повтор)

2+2
6.00, 4.40 "Джедаї" **7.55, 2.20** "Загублений світ" **14.00** Х/ф "Великий переполох у Малому Китаї" **16.00** Х/ф "Капітан Рон" **18.00** Х/ф "Джек-стрибунець" **20.05** Х/ф "За бортом" **22.20** Х/ф "Залізний кулак" **0.15** Х/ф "Людина-вовк"

XSPORT
6.00 Волейбол. Кубок України. Чоловіки **7.40, 1.20** Змішані єдиноборства. Професійний турнір "Kratos 24: Spirit of the night" **8.35** autocentre. ua. Mazda CX-60. Mazda CX-60. Прем'єра **22.00** Х/ф "Наймани вбивці" **23.40** Х/ф "Осине гніздо" **1.40** Бокс. Благодійний турнір на підтримку ЗСУ **3.00** Інформаційний марафон

MEGA
5.50 Шість соток **8.00** Удачний проект **9.00** Великі художники **9.50** Таємниці світу **11.50, 22.50** Містичні історії **14.40** Містика: Безтілесні **15.45** Мандри: список бажань **19.45** Наці-гіганти **0.50** Слідами великих письменників **1.40** Містична Україна **2.20** Скептик

СТБ
3.00 Т/с "Хід прокурора" **3.45, 2.05** Т/с "Слід" **19.00** Супермама **23.50** Один за всіх **0.55** ДНК. Свої

ICTV2
3.05 Т/с "Два з половиною чоловіки" **4.25** Т/с "Відділ 44" **5.10, 6.25** Громадянська оборона **5.25** Антисомбі **7.10** Хто хоче стати мільйонером? **8.10** Т/с "Розтин покаже 2" **10.10** Т/с "Розтин покаже 3" **14.00** Прем'єра Т/с "Повернення" **20.45** Х/ф "Рембо 4 (Джон Рембо)" **22.30** Х/ф "Рембо: Остання кров" **0.00** Звернення Президента України **0.10** Т/с "Сліпа зона 4"

НОВИЙ КАНАЛ
3.00 Знають навіть діти **3.35** Екси **5.05** Однією правою **8.45** Хто знає? **11.00** Хто зверну? **13.00** М/ф "Ліло і Стіч" **14.45** Х/ф "Атомна блондинка" **17.00** Х/ф "Чорна канарка" **19.00** Х/ф "Красуня на драйві" **20.45** Х/ф "Вкрадена" **22.50,**

БІГУДІ ТБ
6.00, 4.30 Сімейні мелодрами **6.30** Телемагазин **7.30, 22.40** Говорить Україна **12.10** Т/с "Заборонений п'лід" **18.00** Т/с "Жінка" **20.00** Т/с "Нічна казка" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

На перехрестях долі

Вуса для поцілунків

Ілюстрація: volyn.com.ua, згенерована за допомогою chatgpt.com.

Великі історії починаються з простих слів. Можливо, саме сьогодні хтось усміхнеться незнайомцю. Або наважиться запросити незнайомку на каву.

Того ранку Луцьк прокинувся в срібному інеї. Мороз не лютував, але кусався – тихо й наполегливо, мов пес, що грайливо хапає за поли пальта. Проспект Президента Грушевського тільки починав наповнюватися рухом: маршрутки сонно видихали клуби пари, двірники кресали лопатами по снігу, а перші перехожі поспішали в своїх справах, ховаючи обличчя в шарфи

Зореслав СТОЖАР

Двері аптеки дзенькнули, впускаючи всередину холод разом із вусатим чоловіком років шістдесяти. Він був високий, трохи сутулий, у темному пальті, яке пам'ятало ще кращі зими, але виглядало охайно. Його густі сиві вуса ніби теж припоросили інеєм.

Чоловік нерішуче переступив поріг, розтер змерзлі долоні й підійшов до віконечка.

– Скажіть, будь ласка, у вас є крем для губ? Бо геть потріскався.

Аптекарька підвела очі. Їй було трохи за п'ятдесят, але в погляді жевріла жвавість, яка не піддається вікові.

Вона усміхнулася – не службово, а по-людськи.

– То з ким ви так цілувалися на морозі? – підморгнула.

Чоловік ніяково поправив рукавички.

– Та якби-то...

Вона ледь нахилила голову, розглядаючи його уважніше.

– Такі губи треба ще вицілювати... та ще й із вусами.

Він раптом засміявся – тихо, трохи хрипко, наче давно не давав волі сміху.

– Колись казали... А

тепер уже нікому.

Аптекарька дістала коробочку з кремом, але руки не поспішала прибирати.

– Невже зовсім нікому?

Чоловік на мить замовк. За вікном дзенькнув тролейбус, і цей звук ніби повернув його з думок.

– Дружина моя казала, – нарешті мовив він. – Дуже сміялася з тих вусів. Просила зголити, а потім забороняла – казала, що без них я «як чужий».

– І де ж вона тепер? – тихіше запитала аптекарка.

« А знаєте що? Крем – це добре. Але губи лікує не він. »

– Уже сім років, як на небі.

Між ними зависла коротка тиша – не незручна, а тепла, як долоня на плечі.

– Пробачте...

– Та нічого. Життя ж... воно таке.

Він дістав гаманець, але жінка раптом сказала:

– А знаєте що? Крем –

це добре. Але губи лікує не він.

– А що ж тоді?

– Поцілунки, – усміхнулася вона.

Він похитав головою.

– Для цього треба двоє.

– Іноді достатньо просто перестати думати, що вже пізно.

Чоловік уважно подивився на неї – так, ніби щойно побачив.

– Ви завжди так говорите з покупцями?

– Лише з тими, хто заходить із зимою в очі.

Він усміхнувся.

– То я аж настільки зимовий?

– Швидше... трохи самотній.

Він не став заперечувати.

Розраховувшись, уже хотів іти, але біля дверей зупинився. Наче щось утримало.

Він повернувся.

– Скажіть... а як вас звати?

– Оксана.

– А я – Микола.

Він помовчав секунду, зібрався з духом і, трохи знітившись, сказав:

– Пані Оксано... а що ви робите сьогодні після роботи?

Запитання прозвучало просто, без натяку на зухвалість – радше обережно, як стук у зачинені двері.

Вона навіть трохи розгубилася.

– Після роботи?.. Та нічого особливого.

– Тоді... може, дозволите запросити вас на каву? Не зараз – увечері, коли місто засвітить ліхтарі.

Вона відчула, як у грудях щось ледь помітно здригнулося – ніби там давно не торкалися струн.

– Ви всіх аптекарок так запрошуєте? – спробувала пожартувати.

– Ні. Лише тих, у кого теплі очі.

Вона опустила погляд, щоб сховати усмішку.

– І де ж та кава буде?

– Є одна маленька кав'ярня через дорогу. Там завжди пахне корицею. Я інколи проходжу повз і думаю, що колись зайду... але самому якось не випадало.

Вона на мить уявила той вечір: жовте світло вікон, гарячі чашки, спокійну розмову без поспіху. І раптом зрозуміла, що їй цього хочеться.

– О котрій? – тихо спитала.

Обличчя Миколи світлішало просто на очах.

– Скажімо... о шостій?

– Я закінчую о пів на шосту.

– Тоді я чекатиму. Біля входу.

Вона кивнула.

– Домовились.

Він уже взявся за ручку дверей, але знову озирнувся.

– Знаєте... здається, цей крем мені вже допоміг.

– Як? Ви ж ще його не відкривали?

– То нічого... Іноді губи тріскаються не від морозу.

– А від чого ж?

Він усміхнувся – по-хлопчачому.

– Від мовчання.

Коли двері зачинилися, холод більше не прорвався до аптеки. А може, просто Оксані стало тепліше.

Весь день вона ловила себе на тому, що частіше дивиться на годинник. І що усміхається людям без причини. І навіть колеги зауважили:

– Ти сьогодні якась інакша.

Вона лише знизил плечима.

А надвечір, коли місто почало запалювати ліхтарі, Оксана раптом подумала: як дивно влаштоване життя – іноді воно роками мовчить, а іноді змінюється від одного простого запитання: «А що ви робите сьогодні після роботи?».

І, виходячи з аптеки, вона вже знала – ця кава буде не просто кавою. Можливо, це буде початок весни. Навіть якщо надворі ще зима. ■

Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 23 – 28 ЛЮТОГО

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Головне цього тижня – не розпорозуватися на дрібниці. Організму буде корисний активний відпочинок або прогулянки. У стосунках варто проявити більше терпіння. Самотнім Овнам може усміхнутися доля під час робочої зустрічі. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Прагнення до стабільності стане вашим козирем. Не поспішайте з рішеннями – обдумані кроки принесуть кращий результат. Зверніть увагу на харчування та режим дня. У любовній сфері тиждень сприятливий для щирих розмов і планів на майбутнє. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Події розвиватимуться швидко, тому доведеться тримати руку на пульсі. Не забувайте робити паузи – навіть короткий перепочинок відновить сили. У спілкуванні можливі цікаві знайомства. Важливо лише не обіцяти більше, ніж можете виконати. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – середа.

РАК (22.06 – 22.07)

Тиждень сприятливий для внутрішнього перезавантаження. Менше хвилюйтеся через чужі очікування і більше слухайте себе. Родинне тепло стане джерелом енергії. У коханні настане період взаєморозуміння. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ваш ентузіазм надихатиме інших, але пам'ятайте про баланс між роботою та відпочинком. Гарний час для нових ініціатив. У стосунках краще уникати категоричності – м'якість відкриє більше дверей. Романтичний настрій додасть яскравих барв тижню. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – четвер.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Порядок у справах допоможе відчути впевненість. Це – гарний період для завершення давніх завдань. Не перевантажуйте себе – організм потребуватиме більше відпочинку. У любовній сфері дрібні знаки уваги матимуть велике значення. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Шукайте гармонію у всьому – саме вона стане порукою хорошого самопочуття. Творчі заняття або улюблене хобі допоможуть зняти напругу. У стосунках можливі приємні несподіванки. Самотнім Терезам варто частіше довіряти інтуїції. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Не поспішайте з висновками – цього тижня краще спершу спостерігати, а вже потім діяти. Спокій і розсудливість допоможуть уникнути зайвих переживань. У коханні відвертість зміцнить довіру. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

СТРІЛЕць (23.11 – 21.12)

З'явиться бажання рухатися вперед і відкривати нові горизонти. Використайте цей імпульс, але не забувайте про відновлення сил. У особистому житті щира розмова допоможе краще зрозуміти близьку людину. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – субота.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Тиждень вимагатиме практичності та холодної голови. Не беріть на себе зайвого – поступовість принесе більше користі. У стосунках варто говорити про почуття відкритіше. Добрий період для планування фінансів. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Нові ідеї можуть з'являтися одна за одною – записуйте їх, щоб не загубити. Зміна звичного ритму піде на користь. У любовній сфері можливі несподівані, але приємні повороти. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Прислухайтеся до власних відчуттів – інтуїція цього тижня буде особливо точною. Уникайте метушні й плануйте справи заздалегідь. Романтична атмосфера сприятиме теплим зустрічам і щирим словам. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – четвер. ■

В Індонезії зафіксували найдовшу дику змію в світі. Гігантська самиця сітчастого пітона, знайдена на острові Сулавесі, офіційно увійшла до «Книги рекордів Гіннеса» як найдовша дика змія. Її довжина становить 7,22 метра, вага – 96,5 кг.

Читайте вражаючу історію кохання «Я не маю права померти, бо хто тоді витягне його з полону?» за цим QR-кодом:

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договорна.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.
Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.
volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інтернет-овин	ТзОВ «Газета «Волинь»
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна	п/р UA83305299000026007000803281 K5 Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 4 друк. аркуші
Політики	Передплати і розповсюдження	Передплатний індекс: 30000
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна	Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.
Інформації	Спеціальні кореспонденти	Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер» м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
ВЛОШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ІВАНЮК Раїса Іванівна ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович	Тираж випуску: 8032. Замовлення № 241.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

■ **Неспокійні серця**

Завдяки своєму блогу, волинянка здобула титул «Гордість Тернопілля»

Олена Петрик разом із татом Ігорем Богоносом (у центрі) і членом журі конкурсу – відомим священником із Тернопільщини, блогером Олексієм Філюком.

«Мій блог – про щирість, працю та віру в усе хороше», – скромно пояснює своє визнання Олена Петрик

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

діяча, вчителя, студента, митця, лікаря, артиста року...

Олену Петрик, яка два роки тому стала тернопільською невісткою, а невдовзі й лідеркою інтернет-контентів, засновники конкурсу удостоїли честю позмагатися в номінації «Інфлюенсер року» – й не помилилися.

«Ми повинні знати людей, чия титанічна праця робить нашу область сильнішою!»

«Я, християнська психологиня та блогерка, показую як наша сім'я починає життя з «нуля». Ми купили стару хату, звели понад 600 м теплиць і будемо свій бізнес, у який вкладаємо свої гроші. Мій блог – про щирість, працю та віру в усе краще», – так лаконічно презентувала себе волинянка на своїй другій батьківщині, а на велелюдній нещодавній церемонії вона прийняла нагороду та овації зі скромними словами: «Не вірю, що я на цій сцені,

однак дуже дякую за цю мить захисникам, організаторам, моїм рідним та всім-усім підписникам».

До слова, інфлюенсер (від англ. *influence* – вплив) – це лідер думок або публічна особа, яка, завдяки своїй експертності, харизмі чи контенту в соцмережах (Instagram, YouTube, TikTok), має значний вплив на думки, рішення та поведінку аудиторії.

МАЙБУТНЯ БЛОГЕРКА РОСЛА «ДОМАШНЬОЮ» ДІВЧИНКОЮ

– І хейтерам теж дякуеш, Олено? – запитую переможницю більше всерйоз, аніж жартома. У відповідь Олена дарує мені світлу усмішку, за яку, бува, чомусь отримує на горіхи в коментарях від злостивців, а розповідь про свій шлях до визнання починає з батьківської хати. Молода жінка й уже сама ненька донечки Яринки зізнається, що вдячна мамі-вчительці біології Борочиченського ліцею Ніні Богонос і татові – знаному на Волині адвокату, ексначальнику Грохівського РВ УМВС України у Волинській області, підполковнику

За нагородою Олена Петрик вийшла на сцену разом із сестрою помічницею-донецькою Яринкою.

Ігорю Богоносу: в сонці їхньої любові вона росла дуже щасливою «домашньою» дівчинкою, якій подобалося робити все... «як скаже мама». З тим охоче вступила вчитися в коледж на бухгалтера, відтак – до Тернопільського економічного університету. Працювала за професією років зо три й таки зуміла визнати: їй нестерпно нудно серед монотонних цифр!

– І знову респект моїм батькам – вони зрозуміли й підтримали, коли я вирішила стати заробітчаною на трасавках і помідорах у Польщі. Щоправда, на тих плантаціях мало не вмерла від фізичного навантаження, та після цього мала дуже хорошу роботу в польській пекарні. Вдячність її власникам за людяність переповідаю всім досі. Я ніби шукала себе в тих важких роботах. Все робила з відповідальністю, якої від мене очікували, і гарним настроєм, бо вважаю його надважливим у кожному колективі. Словом, морально мені було добре всюди, тому я зрозуміла найважливіше: «мое» – це професія, пов'язана безпосередньо з людьми, й вступила навчатися спершу на соціального педагога, а за тим – на психолога в Східноєвропейський національний університет, – згадує наша землячка.

Продовження розповіді – на с. 9

■ **Газетний серіал**

Баба Параска і Баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у «Волині» №№ 39 – 51 за 2025 рік, №№ 1 – 6 за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ № 20: «ВАЛЕНТИНКИ ПІД ГРИФОМ «ЦІЛКОМ ТАЄМНО», АБО ЛЮБОВ НА СЛИЗЬКІЙ ДОРОЗІ»

ОПЕРАЦІЯ «ВАЛЕНТИНКА»

Мороз у Великій Груші того ранку був такий лютий, що ворони літали задом наперед – аби не надихатися холодом. Дорога через село блицала, мов свіжа карамель, і давно вже виконувала подвійну функцію: транспортну і спортивну.

– Якби сюди олімпійський комітет приїхав, – бурчав дід Омелян, обережно дріботячи, – ми б

Навіть у тих, кому вже давно «не шістнадцять плюс ПДВ», серця починали поводитися підозріло молоді.

уже мали золото з ковзанярського спорту. Без ковзанів!

І справді – місцеві давно жартували, що у Великій Груші навіть кури заходять у повороти боком.

Але, попри мороз і темряву (світло знову дали лише «на пів чайника»), повітря було наповне-

не чимось тривожно-радісним.

Наближався День закоханих – 14 лютого. І навіть у тих, кому вже давно «не шістнадцять плюс ПДВ», серця починали поводитися підозріло молоді.

Закінчення історії – на с. 12

■ **Золоті слова**

«Ідіть і робіть добро, навіть якщо здається, що ніхто цього не бачить. Бог бачить усе».

(Ігумен Саватій СОБКО, 37 років, клірик Православної церкви України, духовник храму на честь Собору Київських святих у селі Романків (Київська єпархія ПЦУ).

2026

ЛЮТИЙ

Архип, Богдан, Дорофій, Євген, Макар, Максим, Микита, Казимир, Філімон, Філофея.

19 Четвер

День Державного Герба України.

схід – 08:01, захід – 20:20. Зростаючий півмісяць. 2-й день.
схід – 07:23, захід – 17:42. Тривалість дня – 10:19. Тривалість ночі – 13:41.

20 П'ятниця

День Героїв Небесної Сотні. Всесвітній день соціальної справедливості.

схід – 08:14, захід – 21:41. Зростаючий півмісяць. 3-й день.
схід – 07:21, захід – 17:44. Тривалість дня – 10:23. Тривалість ночі – 13:37.

21 Субота

Міжнародний день рідної мови. Всесвітній день екскурсовода.

схід – 08:28, захід – 23:05. Зростаючий півмісяць. 4-й день.
схід – 07:19, захід – 17:45. Тривалість дня – 10:26. Тривалість ночі – 13:34.

22 Неділя

Прощена неділя. Закінчення Сирної седмиці.

схід – 08:44, захід – 23:05. Зростаючий півмісяць. 5-й день.
схід – 07:17, захід – 17:47. Тривалість дня – 10:30. Тривалість ночі – 13:30.

23 Понеділок

Початок Великого посту.

схід – 09:06, захід – 00:32. Зростаючий півмісяць. 6-й день.
схід – 07:15, захід – 17:49. Тривалість дня – 10:34. Тривалість ночі – 13:26.

24 Вівторок

Початок повномасштабного вторгнення російських військ в Україну (2022).

схід – 09:36, захід – 02:00. Перша чверть. 7-й день.
схід – 07:13, захід – 17:51. Тривалість дня – 10:38. Тривалість ночі – 13:22.

25 Середа

День інженерно-авіаційної служби авіації ЗСУ.

схід – 10:20, захід – 03:22. Зростаючий опуклий місяць. 8-й день.
схід – 07:11, захід – 17:52. Тривалість дня – 10:41. Тривалість ночі – 13:19.

Вітаємо!

Сьогодні 24-тий день народження відзначає ковельчанка, дорога і шановна подруга

Тетяна Сергіївна ЧУЛЬ.

Дорога моя колежанко! Цього святкового дня прийми найтепліші слова вдячності за твою доброту, мудрість та невичерпний оптимізм. Нехай твоє життя буде схожим на квітучий сад, де кожен день дарує лише радість, а доля стеле під ноги рушники щастя та благополуччя.

Бажаю тобі міцного здоров'я, достатку та ангельської опіки на кожному кроці. Нехай серце не знає печалі, а дім завжди буде сповнений сміхом рідних та добрих друзів.

Многа літа під мирним небом України! Нехай Господь дарує сили та натхнення ще довгі-довгі роки квітнути нам на радість! Всіх благ земних і неземних!

З глибокою повагою та щирою любов'ю – твоя подруга Божена!

